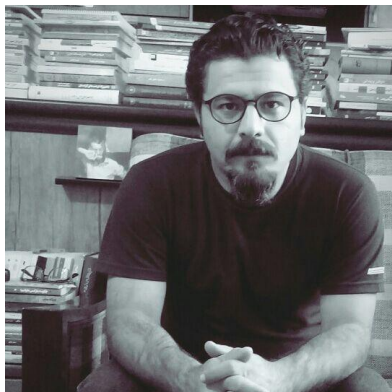

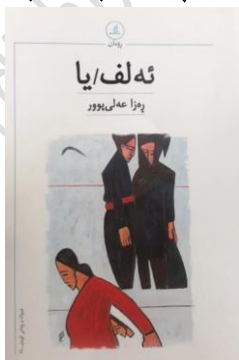
بووتیقای نه‌گونجاوی پاژه‌کان

پیکهاته‌ی گپِره‌وه له رۆمانی (ئه‌لف/یا)دا، نووسینی ره‌زا عه‌لی پووور

کاوان محه‌مه‌دپووور

ناسنامه‌ی کتیب: «ئه‌لف/یا»، ره‌زا عه‌لی پووور، چاپه‌مه‌نی مانگ، بانه ۱۳۹۹.

ISBN: 9786226832182

Website: www.kurdishbookhouse.com

Telegram: <https://t.me/kurdishbookhouse>

تایبه‌ت به‌ مائ‌ر کتیب‌ر کورد‌ر

پیشه‌کی

لهم چند ساله‌ی دواییدا، سه‌رنجی نووسه‌ری کورد زیاتر له پابردوو بو لای ئەدهبیاتی داستانی پراکیشراوه و شایه‌تی ئه‌وه‌ین گه‌لیک ده‌ق به‌ناوی کورته‌چیرۆک و رۆمان بلّوده‌بنه‌وه. ئەگه‌رچی بلّابوونه‌وه‌ی ئەم ده‌قانه له‌لایه‌که‌وه جیگه‌ی دلخۆشیه‌ی، به‌لام له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌بینین به‌شیکێ زۆر لهم ده‌قانه‌چ له‌ باشوور و چ له‌ پۆژه‌لاتی کوردستان- ئەه‌ونده‌ لاواز و بئ‌بنه‌مان که ناتوانین ناوی چیرۆکیان (fiction) له‌سه‌ر دا‌بنین. یه‌کیک له‌ خه‌ساره به‌رچاوه‌کانی ئەم چه‌شنه‌ ده‌قانه، نزم کردنه‌وه‌ی ئاستی سه‌لیقه‌ی به‌رده‌نگ و لاوازکردنی میژوو‌ی چیرۆکنووسیه‌. به‌تایبه‌ت هه‌ر ده‌قیک به‌ناوی رۆمان بلّاو ده‌بیته‌وه له‌لایه‌ن که‌سانیکه‌وه به‌ناوی په‌خنه‌ی ئەده‌بی، وتاری (شروقه‌کارانه‌)ی له‌سه‌ر ده‌نووسرێت و به‌بێ هیچ به‌لگه‌یه‌کی زانستی ناوی ده‌قی والا، ده‌قی به‌هیز یان نموونه‌ی رۆمانی سه‌رکه‌وتوو‌ی لێ‌ده‌نرێت. ئیمه‌ی پۆژه‌لاتی، ئەزموونی ئەم (نزم کردنه‌وه‌ی سه‌لیقه‌)یه‌مان له‌ شیعری هاوچه‌رخدا -به‌تایبه‌ت له‌ هه‌شتاکان به‌م لاوه- دیوه. بلّابوونه‌وه‌ی گه‌لیک شیعری نه‌شیاو و لاواز له‌هه‌ر سووچیکه‌وه، بۆته‌ هو‌ی ئەوه‌ی به‌رده‌نگی کورد هیچ پێوه‌ندییه‌ک له‌گه‌ڵ شیعری هاوچه‌رخ نه‌گرێت و ته‌نیا روو له‌ شاعیره‌ گه‌وره‌کانی پێشوو بکات. ئەم خه‌ساره‌ی داوینی شیعری گرتۆته‌وه، مه‌ترسی ئەوه‌ هه‌یه‌ روو له‌ ئەده‌بیاتی داستانی‌ش بکا. به‌پای من په‌نگه‌ ئەده‌بیاتی داستانی کوردی لهم پێگه‌یه‌دا زووتر و زۆتر له‌ شیعری به‌ره‌و نزمی پروات و لاواز بیته‌وه. له‌ راستیدا شیعری کوردی، به‌و گه‌شته‌ ئەزموونه‌ میژوو‌یی و که‌له‌ شاعیرانه‌ی رابردوو نه‌یتوانی خو‌ی لهم زیانه‌ رزگار بکات، جا ده‌بێ ئەده‌بیاتی داستانی که‌ هه‌موو میژوو‌ه‌که‌ی ناگاته‌ سه‌د سا‌ل و به‌ ئەژماری قامه‌که‌کانی ده‌ست نووسه‌ری لێهاتوو‌ی تیدا نیه‌ چی به‌سه‌ر بی‌ت؟! بۆیه‌ پیموایه‌ ئەگه‌ر له‌ پێشوودا کاری په‌خنه‌گری کورد-زیاتر- شیکردنه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌ باشه‌کان بووه‌ و زۆر به‌ ده‌گه‌من په‌رژاوه‌ته‌ سه‌ر ده‌قه‌ لاوازه‌کان، ئەم‌په‌رۆکه

ئەركینکی سەلبیسی بۆ دەستنیاش کراوه، ئەویش شیکردنەوه و ناساندنی دەقه لاوازهکان و هوێ لاوازبوونیان له ئاست (پینکھاته) و ئەدەبیەتی دەقه. ئەم کاره- له سەردەمی تۆپه کۆمه لایه تییه کان- تا رادهیهک دەتوانی پیش به شانتاژ و پیهه لاگوتنی ساخته چیانە بگریت و لانیکه م به شیک له خوینەران لهم هرووژمه ناگادار بکاتهوه.

له حه وته کانی رابردوودا رۆمانی (ئەلف/یا) له نووسینی به ریز رهزا عەلی پوور، له لایه ن (چاپه مه نی مانگ) هوه بلاوکرایه وه. له درێژه ی ئەم وتاره دا ده مه ویت هه ندیک له لایه نه لاوازه کانی ئەم کتیه شی بکه مه وه و له رینگه ی هه لسه نگانندی "پینکھاته" و "که ره سه ته کانی گیپانه وه" هوه، پاژه نه گونجاوه کانی ده ربخه م.

به پێوستی ده زانم به ره له وه ی بچه مه سه ر باسی رۆمانه که، ئاماژه به دوو وتار بده م که به ناوی ره خنه و هه لسه نگانندی ئەلف/یا پێشتر بلابوونه وه. دياره لهم وتاره دا ده رفه تی ئەوه نییه به وردی کیشه ی ئەم نووسراوانه تاوتوی بکه م، بۆیه ته نیا له نگه ر ده گر مه سه ر چه ند هه له ی سه ره کی له شیوازی نووسین و هه لسه نگانندیاندا:

وتاری یه که م «تیکچرژانی ته کنیکه کان؛ له نیوان گیپانه وه و گیپره وه و به رده نگدا له رۆمانی (ئەلف/یا)» یه نووسینی به ریز (دلواهر ره حیمی)، که له ماله پری (negativegroup.org) دا بلاوکراوه ته وه و چه ند هه له ی به رچاوی تیدایه. یه که م: نووسه ر له سه ره تا دا بی ئەوه ی پیوه ره کانی (ده قی نووساری)- ده قی نفیساری- له روانگه ی رۆلان بارت له ناو رۆمانی (ئەلف/یا) دا ده ستنیشان بکات، ئەم رۆمانه ده خاته خانە ی (ده قی نووساری) یه وه و لهم ده لاقه یه وه تاوتوتوی ده کا. دياره بۆ نازوه دکردنی هه ر ده قیک به ناوی (ده قی خوینیری) یان (ده قی نووساری) ده بی له پێشدا، به لگه کانی له ناو ده قدا ده ستنیشان بکه ین و دواتر بریاری له سه ر بده ین. ئەم به لگانه له چوارچۆه ی تیوری بارتدا له لایه ن

نوسەرەوه دەستنیشان نەکراون. دووھەمین گرتی ئەم وتارە، ئەوھەیه کە دەستەواژەکانی دەق ئاویزان، پاراتیستی، ئەودیودەق، سەرودەق و...، وەک (تەکنیک) ناودەبا، لەحالیئێکدا بەو جوهری -ژێرار ژینیت، رۆلان بارت، ژولیا کریستوا، مایکیڵ ریفاتیر و...- باسیان دەکەن، ئەمانە "دەستەواژە‌ی نوێی پەخنە‌ی ئەدەبی" بۆ خۆیندەنەوه‌ی دەقن، نەک "تەکنیکی ئەدەبی". بەواتایەک، بوونی ئەم دەستەواژانە لە ناو دەقی‌کدا، ھەرگیز بەمانای بەرز، و ئالایان مۆدێرن‌بوونی دەق نییە. بۆ ئموونە لە دەقە پیرۆزەکانیشدا ئموونە‌ی دەق ئاویزانمان ھەیه، بەلام نایەنە خانە‌ی دەقی مۆدێرنیستیەوه، یان لە چیرۆکی ساویلکە‌ی منالانەشدا ئموونە‌ی پاراتیست ھەیه و ئەمەش ھەرگیز بەمانای و ئالایان بوونی ئەم چیرۆکە نییە. سێھەمین کیشە‌ی وتاری پەخیمی، نەبوونی میتۆدیکی دیاری‌کراو بۆ ھەلسەنگاندنە، ئەو لەسەرەتاونە بە روانگە‌ی پیکهاتە‌خاوەکان دەستپێدەکا و دواتر دەچیتە سەر دەروون‌شیکاری یۆنگ. لە ھەلسەفە‌ی میتۆددا، بەم گرتە دە‌لین: (ئالۆزی پارادایمی)، واتە دوو یان چەند تیۆری کە ھەر کام سەر بە پارادایمیکن و ئەنتۆلۆژی و ئیستیمۆلۆژیان پیکه‌وه جیاوازه بە زۆر لەگەڵ یەکیان تیکە‌لکەین. یەکیک لە خەسارەکانی ئالۆزی پارادایمی، ئەوھەیه کە دیار نییە نووسەر بەپالپشتی چ روانگە و ھەلسەفە‌یەک بێر لە جیھانی دەق دەکاتە‌وه. بەرێز پەخیمی ھەلبەت دەیتوانی وتارە‌کە‌ی لە دووبەشدا ئاراستە بکات، بەشیک پیکهاتە‌یی و بەشی‌تر بۆ شیکردنە‌وه‌ی سیمبۆلە دەروون‌شیکارییەکان. وتاری کاک دلاوەر کیشە‌یەکی‌تریشی ھەیه، ئەویش بە ھەلە بەکارھێنانی ھەندیک لە دەستەواژەکانی پەخنە‌ی ئەدەبییە، بەلام لێرە دەرفەت نییە باسیان بکەم.

نووسراوہ‌یەکی‌تر -کە من لە ناو تۆرە‌کۆمە‌لاتییەکاندا ھاتە بەر چاوم و وێدەچیت نووسەر لەسەر پەجی خۆی بلۆی کردبیتە‌وه-، وتاری «چۆن رۆمان بنوسین؟» لەبارە‌ی رۆمانی "ئەلف/یا" ی رەزا عەلی‌پوور»-ە لە نووسینی بەرێز ھەمە مەنتک. گرتی سەرەکی ئەم نووسراوہ‌یە نەبوونی تیۆری و میتۆدی

دیاریکراوه، دیار نییه نووسەر لهسەر چ خانهیهکی تئۆریک ئەم دەقه شی دهکاتهوه، بۆیه زیاتر وهک خویندنهوهی تاکهکهسیانه و شروقهکارانه دهچیت تا رهخههیه ئهدهبی. دووهه مین گرفت: ناوزهد کردنی (ئهلف/یا) به رۆمانیکی پۆستمۆدێرنیستییه، نووسەر دهلیت: «رۆمانی ئهلف/یا، رۆمانیکی پۆستمۆدێرنیه، له هه مان کات میتاسه رهاته (میتافیکشن). تهکینکی چیرۆک له ناو چیرۆک یهکیکه له خاسیهتهکانی ئەم رۆمانه». نه بوونی تایبهتمه ندییه پۆستمۆدێرنیستییهکان له رۆمانی (ئهلف/یا)دا له درێژهی ئەم وتاره دا باس دهکهم. بهلام ئهوهی که نووسەر بوونی چیرۆک له ناو چیرۆکدا به میتافیکشن ناوزهد دهکا جگه لهوهی ههلهیهکی بنهپهتی و ساویلکهیه بو پیناسه کردنی میتافیکشن، به لکوو مانای فهرههنگ نامهیی ئەم دهستهواژهیه ش دهخاته ژیر پرسیارهوه. چیرۆک له ناو چیرۆکدا ته نیا یهک خسلتهتی میتافیکشنه و زهرووریش نییه ههتهمن بوونی هه بیته، و، ئەم خسلتهته ش ته نانهت له چیرۆکی هه ره کلاسیکدا ههیه و پپوسیت نییه ههتهمن چیرۆک پۆستمۆدێرن بیته تا چیرۆک له ناو چیرۆکی دا هه بیته، بو نمونه (بهیتهی) "شیخ فخر و خاتوه ئهستی"، پۆستمۆدێرن نییه بهلام چیرۆکی له ناو چیرۆکدا ههیه. میتافیکشنی پۆستمۆدێرنیستی زور بهربلاوه و زور جاریش چیرۆک له ناو چیرۆکدا بوونی نییه.

له درێژهی ئەم وتاره دا ههول دهدهم به روانگهی فۆرمالیستی و که لک وه رگرتن له میتۆدی قوتابخانهی (پیکهاته خوازی)، که پرسیار ی سه ره کیان له سه ر پیکهاتهی دهقه و، به هه لسه ندگانندی نیزامی دهق، ههول دهدهن ئهدهبی/هونهری بوونی ده قیک دیاری بکهن، هه ندیک له پاژهکانی (ئهلف/یا) شی که مه وه. قوتابخانه فۆرمالیستییهکان- فۆرمالیزمی رووس، پیکهاته خوازی و، فۆرمالیزمی ئەمریکی-ئینگلیسی،- بهر له هه ر شتی که ئەم بابته دهخه نه بهر باس: که چ خسلته تگه لیک له ناو به ره همد، به ره هه که ده کاته به ره هه میکی هونهری و ئه ده بی؟. «به پپی ئەم تئۆریانه [فۆرمالیزم] خالی جیاوازی به ره هه می

هونەری لہ دیکھی بەرھەمەکان، نایبیت لہ پێوەندی ئەو لەگەڵ جیھانی دەرەوہ، هونەرمنەدان بەردەنگ، بەلکوو دەبێ لہ نیزیامی خودی بەرھەمەکەدا بۆی بگەرێی، «موران، ۱۳۹۹: ۱۸۵». ھەر بۆیەش بۆ تاوتوویی (پینکھاتھی گپرانہوہ)، مێتۆدی گپرانہوہ ناسی و بۆ شیکردنەوہی (پینکھاتھی چیرۆک) یش، نیشانەناسی گپرانہوہی بە کار دینن. بەشی یەکەم جەختی لەسەر کەرەستەکانی گپرانہوہی و بەشی دووھەم، تاوتوویی "ئەو شتەییە وا دەگێردرێتەوہ" و جەختی لەسەر گەڵاڵە و کاراکتێرسازییە. (ژوو، ۱۳۹۴: ۷۱-۶۹). رەنگە یەک دوو سەرچاوە کە ناماژەم پینکردوون، نووسەرەکانیان سەر بە قوتابخانەی پینکھاتھی خوازی نەبن- وەک تیری ئیگلتۆن- بەلام ئەم کتیبانەی لەوانم ھەلبژاردەوہ ھەر بەم روانگەییە نووسراون، واتە ھەلسەنگاندنی پینکھاتھی و فۆرمی دارژنتی بەرھەمی ئەدەبی. سەبارەت بە مێتۆدی ئەم وتارە، پێویستە ئەمەش زیاد بکەم: لە چەند جیگەدا بۆ جیاکردنەوہی شیوہروانیی (کلاسیک، مۆدیرنیستی و، پۆست مۆدیرنیستی)^۱، لە مێتۆدی (شیکاری-وہسفی) لہ بەستینی فەلسەفیدا، بۆ پیناسەکردنی خسڵتە جیاوازەکانی (بەسووژەکردن) کەلکم وەرگرتوہ.

بوونی کەمایەسی لہ نیزیام و پینکھاتھی دەق و ھەر وہا نەگونجانی کەرەستەکانی گپرانہوہ راستەوخۆ پێوەندی بە لاوازیی نووسەرەوہ ھەییە. ئەوہی کە نووسەر نەیتوانیوە بووتیقا و لۆژیکی رۆمان پەچاوە بکات کیشەییە کە کە دەگەرێتەوہ سەر فامی ناتەواوی ئەو لہ بەکارھێنانی ماکەکانی گپرانہوہ و ھەلبژاردنی شیوہروانیی بۆ سووژەیی چیرۆک. بە ھۆی ئەوہی لہ زۆربەیی لێدوانەکاندا، رۆمانی (ئەلف/یا) بە دەقیکی مۆدیرنیستی یان پۆست مۆدیرنیستی ناسراوہ، بە شیکێ ئەم وتارەم تەرخان کردووە بە بنەما فەلسەفیەکانی کلاسیسیزم، مۆدیرنیزم و پۆست مۆدیرنیزم. لەم باسەدا ھەولم داوہ ئەوہ نیشان بەدەم کە تەنیا بەکارھێنانی "تەکنیک"، "ئالۆزکردنی پاژەکان" یان "لێلکردنی فەزای چیرۆک"، نیشانەیی جیاوازی بوونی دەق نییە، بەلکوو جیاوازی بوونی دەق راستەوخۆ دەگەرێتەوہ سەر شیوہروانیی دەق بە جیھان.

❖ ئه‌لف/یا له‌سه‌ر چ شێوازێک نووسراوه؟

دیفید دیچیز و جۆن ئیستۆلۆردی سێ هۆی سه‌ره‌کی بۆ سه‌ره‌ه‌لدانی رۆمانی مۆدێرنیستی ده‌ستنیشان ده‌که‌ن، هه‌ر کام له‌م هۆیانه، پاڤیک له‌ نووسین و رۆمانی مۆدێرنیستی ئاراسته‌ ده‌که‌ن که‌ دواتر له‌ به‌کارهێنانی پیکهاته‌ی گشتیی رۆماندا په‌نگدانه‌وه‌یان هه‌یه. یه‌که‌م: تاکه‌گه‌رای و دژایه‌تی رۆانگه‌ی تاکه‌که‌سی له‌ هه‌مبهر رۆانگه‌ی گشتیی کۆمه‌لگا، دووه‌م: ده‌رکی نوێ له‌ زه‌مه‌ن و دژایه‌تی له‌ گه‌ل زه‌مه‌نی هێله‌کی و ته‌قویمی، سێهه‌م: ئه‌ندیشه‌گه‌لی نوێ سه‌باره‌ت به‌ ماهیه‌تی زه‌ینی نه‌سته‌کی مرۆف که‌ به‌تایبه‌ت له‌ کاره‌کانی فرۆید و یۆنگ دا به‌دی ده‌کری (دیچز و استلوردی، ۱۳۸۹)

هه‌رکام له‌م بیره‌ نوێیانه به‌شیک له‌ رۆمانی مۆدێرنیستی شه‌مه‌ند ده‌که‌ن و له‌ پێوه‌ندییه‌کی ئۆرگانیک له‌ گه‌ل پیکهاته‌ی گشتیی گپرانه‌وه‌ دان. به‌ وته‌ی دیچیز و ئیستۆلۆردی، رۆماننووسانی مۆدێرنیستی به‌م ده‌رئه‌نجامه‌ گه‌یشتن: ئه‌و پێشه‌مینانه‌ی و باوه‌ری گشتی سازده‌که‌ن، ئیتر له‌ ساحه‌ی متمانه‌ی گشتی داکه‌وتوون و باوه‌ره‌کانی ئه‌وان "تاکه‌که‌سی‌تر" بوونه‌ته‌وه. ئه‌م شێوه‌دیتن و باوه‌ره‌ تاکه‌که‌سیانه‌ بووه‌ هۆی وه‌دیهاونی رۆانگه‌ی تاک و تایبه‌ت له‌ ناو رۆماندا. به‌وته‌یه‌کیتر، ئیتر باوه‌ر به‌ حوکمیکی گشتی به‌سه‌ر جیهاندا بوونی نه‌بوو که‌ رۆماننووسانی مۆدێرنیست وه‌ک نووسه‌رانی کلاسیک باسی لێوه‌ بکه‌ن. له‌ پال ئه‌م رۆانگه‌یه‌وه، ده‌رکی جیاوازی مرۆفی سه‌رده‌م له‌ زه‌مه‌ن، دژایه‌تی له‌ گه‌ل زه‌مه‌نی هێله‌کی په‌یدا کرد. رۆوداوه‌کان به‌ مانای کلاسیک، به‌دوای یه‌کدا رۆوداوه‌ن به‌لکوو به‌هۆی توانستی "بیره‌وه‌ری" مرۆیه‌وه، گشت رۆوداوه‌کان له‌ ئان و ساتیکدا و بێ هیچ لۆژیکینکی هێلی له‌ "ئێستادا" بوونیان هه‌یه. ئه‌گه‌ر نووسه‌ری کلاسیک بۆ گپرانه‌وه‌ی رۆوداوی رابردوو پێویستی به‌ رسته‌گه‌لی وه‌ک: "ئهم باب‌ه‌ته‌ بیرى هینایه‌وه‌ که‌....." یان "به‌بیری هاته‌وه‌ که‌...." بوو، نووسه‌ری مۆدێرنیستی ئه‌م هێله‌ تیکده‌شکیت و زه‌مه‌ن ده‌بیته‌ په‌وتیکی

هه‌میشه‌یی له مێشکی‌دا، بۆیه‌ رووداوه‌کانی چیرۆک به‌دوای یه‌کدا ناگپڕێته‌وه و تیکه‌لایێک له زه‌مه‌نی به‌سه‌رهاته‌کان باس ده‌کا. سه‌رهه‌ڵدانی تیۆری ده‌روون‌شیکاران‌ه‌ی فرۆید، به‌شی بزربووی مێشکی مرۆفی زیندوو کرده‌وه- هه‌لبه‌ت نابێ ئه‌وه‌مان له‌بیر بچیت رۆماننووسان به‌ر له‌ فرۆید و هه‌ا باسگه‌لیکیان له‌باره‌ی زه‌ینی مرۆف ئاراسته‌ کردبوو. به‌لام په‌ره‌گرتنی تیۆری فرۆید له‌ قالی زانستیدا، ئه‌م باسه‌ی به‌ گه‌شه‌یه‌کی زێده‌تره‌وه ئاراسته‌ کرد. ئه‌مجاره‌ نووسه‌رانی مۆدێرنیست به‌ گه‌ران له‌ ناو زه‌ین و بیره‌وه‌ری کاراکتیره‌کاندا، جیا له‌ شه‌مه‌ندکردنی روانگه‌ی تاکه‌که‌سیانه‌ و هه‌روه‌ها تیکدانی هێلی زه‌مه‌ن، به‌شی نه‌سته‌کی و دالغه‌ شاراهه‌کانی مرۆفیشان پیناسه‌ کرد. سه‌رنجی مرۆف به‌ ژیا‌نی ده‌روونی خۆی و ده‌رپینی دالغه‌کانی، زیاتر له‌ پێشوو له‌ کۆمه‌لگای دوورخسته‌وه و چه‌شنیک له‌ "کاراکتیری ده‌رووناسه‌" و "ته‌نیا"ی له‌ ئه‌ده‌بیات زیاد کرد. کاراکتیری‌ک که‌ به‌هۆی روانگه‌ جیاوازه‌کانیه‌وه، تاک و ته‌ریک و ناھومید ده‌مییته‌وه و توانای پێوه‌ندی گرتنی له‌گه‌ل کۆمه‌لگا نامینیت. «قالبی په‌سه‌ندکراوه‌ی زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌ بیرووروژنه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م [سه‌ده‌ی سه‌رهه‌ڵدانی رۆمانی مۆدێرنیستی]² ته‌واو په‌شینه‌انه و خه‌مۆک و ناھومیدانه‌ن» (کتل، ۱۳۸۹: ۱۱۸)

وه‌ها ده‌رکیکی نوێ له‌ جیهانی مرۆیی، شیوازی گپرانه‌وه‌شی تووشی گۆرانیکی بنه‌رپه‌تی کرد. گپرانه‌وه‌ی روانگه‌ی تاک و تاییه‌ت و، فامی نوێ له‌ جیهانی مرۆیی، پێویستی به‌ چه‌شنیکی‌تر له‌ به‌کارهێنانی که‌ره‌سته‌کانی گپرانه‌وه‌ و به‌گشتی نیزای گپرانه‌وه‌یه. چۆنیه‌تی به‌کارهێنانی ئه‌م که‌ره‌ستانه، "ته‌کنیکی نوێ" به‌ره‌م دینیت. هه‌ر بۆیه‌ ته‌کنیکی نووسینی رۆمانی مۆدێرنستی-یان هه‌رچه‌ش نه‌ رۆمانی‌ک- له‌ دوای گۆرانکاری به‌سه‌ر روانگه‌ی مرۆف به‌ جیهاندا به‌دی هات. هه‌ر شپوه‌گپرانه‌وه‌یه‌ک پێویستی به‌ چه‌شنیک له‌ ته‌کنیکه‌. که‌وا ته‌نه‌یا به‌کارهێنانی ته‌کنیکه‌کان نابێته‌ هۆی جیاوازی چه‌شنی رۆمان، به‌لکوه‌

ئەوه "شپۆه‌روانین به جیهان" له که ئەم جیاوازییه به‌رجه‌سته ده‌کاته‌وه و رۆماننووس ده‌خاته‌ سا‌حه‌یه‌کی تایبەت له گپرانه‌وه‌دا.

ئەگەر به‌م به‌لگانه‌ی سه‌ره‌وه سه‌رنجی رۆمانی (ئەلف/یا) بده‌ین، هه‌چ کام له‌م سێ پپۆه‌ری وا دپفید دپچیز و جۆن ئیستالۆردی بۆ رۆمانی مۆدێرنستی دیاری ده‌کهن، تپیدا به‌دی نا‌کریت. ده‌رکی یوسف-کارا‌کتیری سه‌ره‌کی- له‌ دیارده‌کانی جیهان، جیاوازی له‌گه‌ڵ ده‌رکی گشتیی مرۆفه‌کانی تر نییه. ئەو وه‌ک ته‌واوی پیاوه‌کان له‌سه‌ر شتی زۆر ئاسایی له‌گه‌ڵ خیزانی-له‌یلا- نا‌کوکه، به‌ئاسانی له‌گه‌ڵ (حافز بینایی) بۆ سا‌خ‌کردنه‌وه‌ی ده‌ست‌نوسه‌کانی (داوود ئامیدی) به‌ ده‌زنجامیک ده‌گا و به‌ئاسانی له‌گه‌ڵ (ئایسان) پپۆه‌ندی ده‌گریت. یوسف هه‌چ دیارده‌یه‌ک به‌ شپۆازی جیاواز نابینت، ته‌نانه‌ت وپکچوونی روانگهی یوسف له‌گه‌ڵ کۆمه‌لگا تا راده‌یه‌که که زۆر جار وه‌ک (داوود ئامیدی) -به‌ دووسه‌د سا‌ل جیاوازی سه‌رده‌مه‌وه- بپر ده‌کاته‌وه. (له‌ دپژێده‌دا ئاماژه ده‌که‌م له‌ کویدا ئەم دوو که‌سایه‌تییه وه‌ک یه‌ک بپر ده‌که‌نه‌وه). که‌سایه‌تی یوسف هه‌چ خسه‌لته‌تیک تاکانه و تایبەتی نییه که خوینهر هه‌ست بکا جیهان جیاواز له‌ مرۆفه‌کانی تر ده‌بینیت. بۆ نموونه له‌ هه‌چ شوینیکی (ئەلف/یا)دا، نابینن کارا‌کتیره‌کانی تر به‌ هۆی "روانگهی جیاواز"ی یوسف لپی دوور بکه‌ونه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ نامه‌ی (له‌یلا)ی خیزانی دا، ئاماژه به‌ که‌سایه‌تی تاکی ئەو نه‌کراوه، به‌لکو وه‌ر ئەو شتانه باس ده‌کا که ره‌نگه بۆ هه‌ر ژنیک ئازاردەر بن (بۆ نموونه که‌ته‌نه‌ ئه‌خلاقیه‌کانی یوسف). «سه‌رنجدان به‌ "شه‌پۆلی زه‌ین" و نواندنه‌وه‌ی بپره‌کان له‌ ناو مپشکی تاکدا، بووه هۆی جه‌خت کردن له‌سه‌ر ته‌نایی زاتی تاک؛ چون هه‌ر زه‌ینیک تایبەت و جیاپه له‌ زه‌ینه‌کانی تر؛ وه‌ ئەگەر ئەو جیهانه راسته‌قینه‌یه‌ی تپیدا ده‌ژین هه‌ر ئەم جیهانه تایبەت و تاکه‌که‌سیانه‌ی زه‌ینمان بپت، [...] ئەوکات گشتمان مه‌حکومین له‌ ناو زیندانی زه‌نیه‌تی فام نه‌کراوی خۆماندا بژین» (دپچر و استلوردی، ۱۳۸۹: ۱۱۱). ئەگەر یوسف ته‌نیا و بپپاره ماوه‌ته‌وه نه‌به‌هۆی "روانگهی جیاواز" یان "نه‌توانین له‌

پێوهندی گرتن" وه‌ک کاراکتیره مۆدێرنه‌کانه، به‌لکوو خزم‌وکه‌س‌وکار له‌ ترسی که‌سایه‌تییه‌ نێوه‌چله‌ سیاسیه‌که‌ی لێی تهره‌ بوون و خێزانیشی به‌هۆی ئه‌رک‌نه‌ناسی و که‌م‌ترخه‌می ده‌یه‌ه‌وێت لێی جودا بێته‌وه.

کاراکتیری یوسف بێ هیچ "کیشه‌یه‌ک له‌ روانگه‌دا" له‌گه‌ڵ (نایسان) پێوه‌ندی ده‌گریت، هاوڕێیه‌تی له‌گه‌ڵ (ئورهان و په‌ریسا) خو‌شه، ته‌ناته‌ت پێوه‌ندی سێکسی له‌گه‌ڵ دایکی یه‌کێک له‌ خوێندکاره‌کانی هه‌بووه‌ (ل: ٤٩)؛⁴ به‌ پاره‌یه‌ک پازای ده‌بیت ده‌ست‌نوسه‌کانی ئامیدی ساخ کاته‌وه. ئه‌گه‌ر له‌ چۆنه‌تی ساخ‌کردنه‌وه‌ی ده‌ست‌نوسه‌کان له‌گه‌ڵ ناوه‌ندی توێژینه‌وه‌ ده‌که‌وێته‌ ناکوکی، ئه‌م ناکوکییه‌ش، ناکوکییه‌کی ته‌واو ئاساییه‌ و نیشانه‌ی جیاوازی که‌سایه‌تی یوسف له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر نییه‌. ته‌ناته‌ت ده‌بینین ئه‌م ناکوکییه‌ بۆ ئامیدی هه‌یه‌ و ره‌نگ بۆ هه‌زاران نووسه‌ری‌تریش پێش بێت. یوسف هه‌ر به‌ پێش‌زه‌مینه‌کانی کۆمه‌لگا بیر له‌ جیهان ده‌کاته‌وه. له‌ ناو (ئه‌لف/یا)دا به‌لگه‌یه‌ک بۆ روانگه‌ی جیاوازی یوسف نادۆزینه‌وه‌ و ته‌نیا چه‌ند ناکوکی ئاسایی هه‌یه‌ که‌ نایه‌ته‌ خانه‌ی "جیاوازی بیر‌کردنه‌وه‌ی تاک". که‌واته‌ یه‌که‌م پێوه‌ری دژه‌ مۆدێرنیستی و ته‌واو "کلاسیک" لێره‌دا ده‌رده‌که‌وێت و کاراکتیری یوسف وێکچوونی له‌گه‌ڵ که‌سایه‌تی کلاسیک هه‌یه‌ نه‌ک مۆدێرن.

دووهمه‌: گشت رووداوه‌کانی (ئه‌لف/یا) له‌سه‌ر لۆژیکی هێله‌کی نووسراوه‌وه. هه‌ر وه‌ک له‌ سه‌ره‌وه‌ ئاماژه‌م دا ئه‌مه‌ لۆژیکی ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکه‌ نه‌ک مۆدێرنیستی. ئه‌گه‌ر سه‌رنج به‌ده‌ن له‌ به‌شی یه‌که‌مدا یوسف ئاشنا‌بوونی خو‌ی له‌گه‌ڵ حافز و پێشینیاری ساخ‌کردنه‌وه‌ی په‌رتووکه‌کان و، ئه‌وه‌ی که‌ له‌ داها‌توو ده‌بێ بچێته‌ تاران، ده‌گیرێته‌وه. له‌ به‌شی دووهمه‌دا، سه‌فه‌ری تاران و گه‌رانه‌وه‌ و ئاشنایی له‌گه‌ڵ نایسان و ها‌تنه‌وه‌ بۆ مائی یوسف. به‌شی سێهه‌م: رابواردنی له‌گه‌ڵ نایسان و ده‌رکه‌وتنی له‌ پرتاوی (واکه‌نێک) له‌مال‌ دا. به‌شی چواره‌م: - که‌ زۆربه‌ی به‌ ده‌ست‌نوسی ئامیدی پر‌کراوه‌ته‌وه‌، له‌ پاژیکدا باسی خو‌ی و

ئایسان له ماییدا دهکات و له چهند پاژیتیدا باس له شیوازی ساخکردنهوهی دهستنووسهکان له گهڵ حافظ. بهشی پینجهم: سهردانی بۆ ناوهندهکه و نامه‌ی ئایسان که گهراوهته بۆ تاران و له پاژیکى بى سهروبره‌یشدا باس له دانهوهی واکمه‌نهکه دهکا. بهشی شه‌شه‌م: پڕۆسه‌ی کۆتایی هاتنی ساخکردنهوهی دهستنووسه‌کانه.

ئه‌گه‌ر سه‌رنج به‌دهن تێکرای ئهم به‌سه‌رهاتانه هێله‌کین، هه‌چیان له‌ بواری زهمه‌نی ئاساییدا وه‌پیش ئه‌وه‌ی‌تریان ناکه‌ون. ته‌ناته‌ت له‌ ناوه‌روکی به‌شه‌کاندا وه‌ختیک ده‌یه‌ه‌وێت به‌سه‌رهاتیکى رابردوو له‌ ئیستادا بگێرێته‌وه، له‌ ته‌مه‌یدی کلاسیک که‌لک وه‌رده‌گریت. بۆ هه‌وونه‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۷۹دا، به‌ بیانووی نیشاندانی وێنه‌کان، باس له‌ رابردووی خۆی و له‌یلا ده‌کا، واته‌ وه‌ک نووسه‌ری کلاسیک کۆدیک به‌رجه‌سته‌ ده‌کاته‌وه. به‌ وته‌ی دیچیز و ئیستالۆردی رابردووی کلاسیکه‌کان هه‌میشه‌ بیانوویه‌کی له‌م چه‌شنه‌یه‌یان له‌گه‌ڵه‌⁵ (دیچیز و استلۆردی: ۱۰۹). یان له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۱۱دا، وه‌ختیک سهردانی مائى ده‌کا و بى‌جى‌وړیى خۆی بى‌ر دێته‌وه، ئاماژه‌ به‌ رابردوو ده‌کا و مه‌رگی باوکی له‌ لاپه‌ره‌کانی ۱۲ و ۱۳ دینیته‌ ئاراوه. زۆربه‌ی گه‌رانه‌وه‌کانی (ئه‌لف/یا)، فلاشه‌به‌کی کلاسیکن و له‌ خانه‌ی پیناسه‌ی مۆدێرنیستیدا جیگه‌ر نابن. واته‌ ده‌رکی زهمه‌ن له‌ (ئه‌لف/یا)دا، هه‌مان ده‌رکی هێلیی رووداوه‌کانه. بۆ هه‌وونه: باشتین ده‌رکی مۆدێرنیستی زهمه‌ن له‌ پۆمانی کوردی پۆژه‌ه‌لاتدا، پۆمانی (گۆره‌شار)ی سه‌ید قادر هیدایه‌تی و، پۆمانی (ژیانه‌وه‌ به‌کاتی سیروان) نووسینی مه‌نسور ته‌یفوورییه. ئهم شیوه‌ له‌ زهمه‌ن له‌ (ئه‌لف/یا)دا نییه. به‌م پێیه‌ دووه‌مه‌ین پێوه‌ری مۆدێرنیستی رۆمانیش له‌ (ئه‌لف/یا) دا نابینن و ده‌رکی زهمه‌نیش کلاسیکه.

سپه‌هه‌م: ده‌روونناسی و ده‌روونشیکاریی کاراکتێر. مه‌به‌ست له‌ کاراکتێری ده‌روونناسانه، ئه‌وه‌یه‌ که‌ کاراکتێر/گێره‌وه‌ (پراوی) زیاتر له‌وه‌ی باس له‌

ئۆبژه‌کانی دهره‌وه بکات، باس له دهره‌وونی تیکچرژاوی خۆی ده‌کا. ئەم باسه دهره‌وونیه لانیکه‌م دوو هۆی هه‌یه: یه‌که‌میان زانیاری نا‌ه‌واوی کاراکتیر/گپره‌وه به‌سه‌ر دیارده‌کانه. له پخوانگه‌ی مۆدێرنیسته‌کانه‌وه، ئۆبژه‌کان نامسوگهرن و ئیمه ناتوانین به‌ته‌واوی بیانناسین، هه‌ر بۆیه له‌جیاتى باسی مسوگهر و حوکمی گشتی، ته‌نیا شروقه‌یان ده‌که‌ین. ئەم شروقه‌یه‌ش زۆر جار تووشی قه‌یران ده‌بیت و ته‌نیا ئالۆزی شروقه‌کانی لێ ده‌که‌ویتنه‌وه، هه‌ر بۆیه کاراکتیر/گپره‌وه شتیک باس ده‌کا که به‌نسبه‌تی ئۆبژه‌کانی دهره‌وه ئەگه‌ری ناسینی زیاتری هه‌یه، ئه‌ویش "دهره‌وون و دالغه‌کانی خۆیه‌تی". «[...] پراویزی زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی سه‌ده‌ی بیستم، جیا له پخوانگه‌ی ئاراسته‌کراویان، پراویزیکه‌ ته‌ژی له‌ گه‌رزی و نامسوگه‌ری" (کتل، ۱۳۸۹: ۱۱۶). دووه‌مین هۆ: -که‌ پپوه‌ندی به‌ هۆی یه‌که‌مه‌وه هه‌یه- جیاوازی پخوانگه‌ی تاکه‌که‌سی کاراکتیره‌ له‌هه‌مبه‌ر پخوانگه‌ی کومه‌لگادا، واته‌ وه‌ختیک مرۆف به‌م ده‌رئه‌نجامه‌ گه‌یشته‌ که‌ پخوانگه‌ی مرۆفه‌کان ته‌نیا شروقه‌یه‌کی په‌تیبه‌ له‌ جیهان، ئەم دالغه‌یه‌ ده‌باته‌وه ناوه‌وی خۆی و زیاتر له‌گه‌ڵ دهره‌وونی خۆی دێته‌ ئاخوتن و باس له‌ شیوه‌پروانینه‌کانی خۆی ده‌کا. نموونه‌ی هه‌ره‌ باشی ئەم کاراکتیره‌ دهره‌ووناسانه‌یه‌ له‌ پۆمانی کوردی پۆژه‌ه‌لاتدا، له‌ (بالنده‌کانی ده‌م با)ی عه‌تا نه‌هاییدا ده‌بینینه‌وه. له‌م شاکاره‌دا کاراکتیری (میه‌ره‌بان) و (گپره‌وه) به‌رده‌وام له‌سه‌ر دهره‌وونی کاراکتیر و دالغه‌کانی قسه‌ ده‌که‌ن.

ئەم پپوه‌ره‌ تا پاده‌یه‌ک له‌ (ئه‌لف/یا)دا به‌دی ده‌کریت، به‌لام به‌شی زۆری ته‌ژیبه‌ له‌ باسکردنی دیارده‌کانی دهره‌وه به‌ بێ سه‌رنجدان به‌ زه‌ینی نه‌سته‌کی و دهره‌ووناسانه‌ی کاراکتیر. پپووسته‌ ئاماژه‌ بکه‌م، باسکردن له‌ (دیارده‌کانی دهره‌وه) هه‌رگیز به‌م مانایه‌ نییه‌ که‌ هه‌ر کاراکتیری که‌ له‌سه‌ر ئۆبژه‌کان دوا، ئەوه‌ یانی ئەم کاراکتیره‌ به‌ پیناسه‌ی مۆدێرنیستی، دهره‌ووناسانه‌ نییه‌، مه‌به‌ست لێره‌دا شه‌مه‌ندکردنی دهره‌وونی نه‌سته‌کی کاراکتیره‌، واته‌ وه‌ختیک له‌سه‌ر دیارده‌به‌کی جیهانی دهره‌کی قسه‌ ده‌کا، پروانینی تاکی و نه‌سته‌کی به‌سه‌ر

تاوتوینکانیدا زالّه. بۆ نموونه کافکا له رۆمانی (کۆشک)دا باس له کۆشک-وهک دیاردە‌ی دەرەکی- دەکا، بە‌لام ئه‌وه‌ی که ناتوانی بچیتته ژوروه‌وه‌ی کۆشک و دەرگه و دەر‌وازه‌کانی بۆ ئه‌و مانایه‌کی‌تریان هه‌یه، ئه‌م کاراکتیره‌ دەر‌وونسانه ده‌کاته‌وه، چون خه‌ریکه ئۆبژه‌یه‌کی دەرەکی رێک له رپگه‌ی دەر‌ووناسی تابه‌تی خۆی و روانگه‌ی تاکه‌که‌سییه‌وه پیناسه ده‌کا.

ئه‌لف/یا، ته‌نیا له چه‌ند جیگه‌دا ئه‌م کاره ده‌کا، ئه‌م نموونه‌ی ژیره‌وه وهک نموونه‌ی سه‌رکه‌وتوو‌ی گپرانه‌وه‌ی دەر‌وونسانه‌ی ئه‌لف/یا دینه ئه‌ژمار، - هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ته‌نیا و جیا له لۆژیکه‌ی رۆمان سه‌یریان بکه‌ین:

"هه‌ر وشه‌یه‌کت ده‌گوت خاترجه‌م نه‌بووی. ده‌تگوت که‌سیکی دیکه له هه‌ناوتدا پالی داوه‌ته‌وه و ده‌دویت؛ له‌باتی تۆ ده‌دویت، تۆ ناتوانی چاری بکه‌یت و ئه‌و عه‌نته‌ره‌ی دەر‌وونت بۆ خۆی ده‌دویت. ده‌سه‌لاتت نامینی، نه له مانا و نه له هیز و ب‌هیزی وشه‌که‌ت، چ له ئه‌خلاقه‌ی دیره‌که، چ خراپ چ باش." (ل:٤٩).

"ده‌مه‌وی هه‌یچ نه‌بم جیا له‌وه‌ی ده‌ینوسم؛ ئه‌وه‌ی له دەر‌وه‌ی نووسینه‌وه‌یه، که‌سیکه که خۆم نیم، منه، رۆلی منه، به‌سه‌رمدا سه‌پاوه، دلم پپی خۆش نییه، هه‌میشه وام‌زانیه هه‌موو شتی، له به‌خته‌وه‌رییه‌وه تا چاره‌په‌شی له قو‌ناغی دواتر‌دایه، په‌نگه زۆر به‌مان واین. نازانم له چ زه‌مه‌نیکدا ده‌ژیم، هه‌ست ده‌که‌م ب‌په‌رمانه‌یه زه‌مان هه‌ر س‌ به‌شی بییت. که‌مه، ده‌ب‌ شتی دیکه‌ش بییت؛ کاتی چواره‌میش بییت." (ل:١٣٢)

وه‌ک له‌م نموونه‌دا دیاره- چه‌ند نموونه‌ی‌تریان هه‌یه- کاراکتیره‌ به‌باشی دەر‌وونسانه‌ بۆته‌وه و ئه‌م چه‌ند پاژه له (ئه‌لف/یا) دا جیکه‌وتوو‌ه. هه‌لبه‌ت ئه‌م پاژانه به‌ تاک وه‌ها باش جیکه‌وتوون و ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل کۆی بووتیقای رۆمان به‌راورد بکری‌ن د‌وازییه‌کی بنه‌ره‌تی لیده‌که‌وئته‌وه، ئه‌م د‌وازییه‌ ده‌گه‌رپته‌وه

سه‌ر دوو پێوه‌ری مۆدێرنیستی که له‌سه‌ره‌وه باس‌مان کرد. به‌و مانایه‌ ده‌بی ئەم سێ پێوه‌ره له پێوه‌ندیه‌کی پیکهاته‌ییدا بن بۆ ئەوه‌ی بووتیقای مۆدێرنیستی به‌رسازه‌ بێت. لێ‌ده‌دا ئە‌گه‌ری ئە‌وه‌مان زیاتر بۆ روون ده‌بیتته‌وه که نووسه‌ری (ئه‌لف/یا)، ته‌نیا سه‌رنجی به‌کارهێنانی (ته‌کنیک)ی داوه و، جیاوازی نیتوان شیوه‌روانینه‌کانی کلاسیک و مۆدێرنیستی بۆ پرسیار نه‌بووه. بۆیه‌ شایه‌تی ئە‌وه‌ین ئە‌م شیوه‌گیرانه‌وه ده‌روونناسانه‌یه له‌ چه‌ند جێگه‌دا فه‌ش‌ل دینیت و ناچیتته‌وه سه‌ر شیوه‌گیرانه‌وه‌ی مۆدێرنیستی.

یووسف له زۆر شویندا رێک وه‌کوو کامی‌رایه‌ک دیارده‌کانی ده‌ره‌وه پیشان ده‌دا، بێ‌ئ‌وه‌ی هه‌یج شیوه‌روانینی ده‌رووناسه و تاکی به‌سه‌ر گیرانه‌وه‌که‌یدا زāl بێت. له‌ گیرانه‌وه‌ناسی‌دا به‌م شیوه‌ره‌واپه‌ته ده‌لێن (ناوه‌ندی‌کردنه‌وه‌ی سیفر):

"ده‌ستی چه‌پی توند به‌فه‌رمانه‌وه‌ گرتبووه: [...] "(ل:٩). "به‌ده‌ستی راستی لاملی خوراند: [...] "(ل:٩). "سه‌یری به‌ره‌ده‌ستی خۆی کرد: [...] "(ل:٩). "له‌سه‌ر چواررێ و سه‌تاوم. «وه‌ره به‌ر بانکه‌که.» چاوه‌رێی ویدم. "(ل:٢٣). "لاملی وه‌ک عاده‌ت ده‌خورینیت: [...] "(ل:٢٨). "سوێچ به‌ ده‌ستی چه‌په‌وه و دیسان ده‌سته‌راستی لێ ده‌داته‌وه: [...] "(ل:٢٩). "دوو ئە‌نیشکی له‌ سه‌ر رانی داده‌نیت و به‌ جگه‌ره‌که‌وه په‌نجه‌ی له‌ لێو و چناکه‌یدا لێک قوفل ده‌کا: [...] "(ل:١١٤). "ده‌نگی دوور ده‌که‌وینته‌وه: «ده‌ردی گه‌وره‌تریش هه‌یه...» ئاوه‌که‌م به‌رداوه‌ته‌وه: «چی؟» کتریه‌ک ده‌خه‌مه به‌ری: «ئه‌مه‌ش ده‌رده بلێن چی بنووسی چی نه‌نووسی.» ده‌نگی نزیک ده‌بیتته‌وه: «ئه‌و شه‌ره تازه نییه...» ئاوه‌که ده‌گرمه‌وه: «زۆریش کۆنه.» جگه‌ره‌یه‌ک را‌ده‌گری‌ت: «کوا چه‌رخه‌که‌...؟ شقارته نا...» "(ل:١٤٢).

سه‌رنج بده‌نه ئە‌م رسته‌نه که هه‌موونه‌یان له‌ ناو (ئه‌لف/یا)دا زۆره‌، گشتیان باس له‌ رواله‌تی هه‌لسووکه‌وته‌کان ده‌که‌ن، به‌م چه‌شنه له‌ فه‌زاسازی سینه‌ما‌ییش

نزیكتر ده‌بیته‌وه تا گپرانه‌وه‌ی ده‌رووناسانه‌ی رۆمان. شێوازی سینه‌مای-که بۆ رۆمان ناشیت- له لاپه‌ره‌کانی ۷۹ تا ۸۲ که له‌ودا یوسف هه‌ندیک وینه به ئایسان نیشان ده‌دا ده‌گاته لوتکه‌ی خۆی. فه‌زاسازی رۆمان له‌گه‌ڵ سینه‌ما ته‌واو جیاوازه، له‌ نووسینی سینه‌ما‌ییدا پێویست نا‌کا، نووسه‌ر، خۆینه‌ر به‌ریتته ناو می‌شکی کاراکتیره‌وه، یان ئه‌وه‌ی که دیارده‌کان (نیشان)‌دا، به‌لکوو ته‌نیا پ‌واله‌تیک له‌ شته‌کان ده‌نوینتته‌وه. نووسینی سینه‌مای‌ی دواتر به‌ که‌ره‌سته‌ی کامی‌را و پ‌ۆل‌گیری کاراکتیر، ئه‌م بۆشایانه‌ پر ده‌کاته‌وه، به‌لام رۆمان ته‌واو له‌سه‌ر "نوسین" جی‌گیره و نا‌کرئ له‌ نووسیندا ئه‌م به‌شه‌ گرینگه‌ ره‌چاو نه‌که‌ین.

به‌م به‌لگانه‌ی له‌سه‌روه‌ه‌ه‌ینامانه‌وه، (ئه‌لف/یا) دیتته‌ خانه‌ی رۆمانی کلاسیکه‌وه و ته‌نیا له‌ چه‌ند جی‌گه‌دا هه‌و‌لی (ته‌کنیک)‌ی مۆدیرنیستی داوه. ئه‌م هه‌ولانه له‌جی‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ق بۆ رۆمانی‌کی مۆدیرنیستی هان به‌دن، وه‌ک بووتیق‌ای نه‌گونج‌اوی رۆمان دینه‌ ئه‌ژمار. چون هه‌ر ته‌کنیک‌یک ده‌بێ پێوه‌ندی به‌ کۆی بووتیقا و لۆژیکی گشتی رۆمان و هه‌روه‌ها "شێوه‌روانی" رۆمانه‌وه هه‌بیت. له‌ راستیدا ته‌نیا "تیکدانی پاژه‌کان" و "به‌کاره‌یتانی پ‌واله‌تیک له‌ جیهانی ئالۆزی کاراکتیر"، نیشانه‌ی مۆدیرن یان پ‌ۆست‌مۆدیرن بوونی ده‌قیکی ئه‌ده‌بی نییه. ئه‌وه‌ی ئه‌م ده‌قانه له‌ یه‌ک جیا ده‌کاته‌وه به‌ر له‌ هه‌ر شتیک "شێوازی به‌سووژه‌کردن"، "شێوه‌روانی جیاوازی نووسه‌ر به‌ جیهانی مرۆبی" و "ده‌رکی نوێ به‌ زه‌مه‌ن و مانای ر‌ووداوه‌کان"^۶. به‌داخه‌وه وه‌ها که‌موک‌پ‌ریه‌ک، نه‌ته‌نیا رۆمانی (ئه‌لف/یا)، به‌لکوو زۆربه‌ی ئه‌و رۆمان و شێعرانه‌شی گرتۆته‌وه که به‌ناوی ده‌قی مۆدیرن له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا بلاو ده‌کرینه‌وه. نووسه‌ر یان شاعیر زۆر نه‌شیاوانه هه‌ست ده‌کا ته‌نیا به‌کاره‌یتانی چه‌ند ته‌کنیک، ده‌قی ئه‌و له‌ ده‌قی کلاسیک جیا ده‌کاته‌وه، له‌ حالیکدا وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاماژه‌مان پێدا، ئه‌وه‌ شێوازی ر‌وانین به‌ جیهانه‌ که ئه‌م جیاوازییه‌ به‌رسازه‌ ده‌کا.

بۆ تاوتوویی پاژهکانی (ئهلف/یا) له سه‌ره‌تای چیرۆکه‌وه ده‌ست پێده‌که‌ین، سه‌ره‌تای چیرۆک لۆژیکی شیوه‌خویندنه‌وه‌ی خوینەر پروون ده‌کاته‌وه. لێره‌دا ته‌نیا به‌ پشت‌به‌ستن به‌ به‌شی یه‌که‌می چیرۆک، چه‌شنی که‌سایه‌تی و هه‌روه‌ها شیوه‌گیرانه‌وه و شیوه‌پروانینی نووسه‌ر دینینه‌ به‌ر باس.

❖ سه‌ره‌تای چیرۆک:

سه‌ره‌تای رۆمان، یه‌کیک له‌ پاژه‌ بنه‌مایه‌کانی هه‌لسه‌نگاندنی رۆمانه. له‌م به‌شدا تا راده‌یه‌کی زۆر بۆمان پروون ده‌بێته‌وه، چه‌شنی لۆژیکی رۆمان چیه‌ و ئیمه‌ی خوینەر چۆناوچۆن ده‌بێ رۆمانه‌که‌ بخوینینه‌وه. (جان پینک) پاژی سه‌ره‌تای رۆمان به‌ نیشانده‌ری خسه‌له‌ته‌کانی که‌سایه‌تی و دالغی سه‌ره‌کی رۆمان ئه‌ژمار ده‌کا. (یک: ۱۳۹۴).

سه‌ره‌تای چیرۆکی (ئهلف/یا)، به‌ حه‌ق‌ایه‌تیک له‌باره‌ی فه‌رامۆشی و بێ‌ده‌نگیه‌وه‌ ده‌ستپێده‌کا. ئه‌م حه‌ق‌ایه‌ته‌ ئه‌گه‌ر پێوه‌ندی به‌ کۆی رۆمانه‌که‌شه‌وه‌ نه‌بێ لانیکه‌م ده‌بێ له‌ گه‌ڵ به‌سه‌ره‌اته‌کانی ناو ئه‌م فه‌سله‌ له‌ پێوه‌ندی دابیت. به‌خویندنه‌وه‌ی دێره‌کانی یه‌که‌م بۆمان ده‌رده‌که‌وتت به‌سه‌ره‌اته‌که‌ له‌ ساڵی ۱۳۸۷ی هه‌تاویدا پروو ده‌دا، سالیکی وا پاره‌دوو‌یه‌ و گێره‌وه‌ له‌ زه‌مه‌ن و کاتیک‌تردا باسیان ده‌کا:

"ئه‌دی.

پاییزی ۱۳۸۷ بوو، تازه‌ له‌ زیندان به‌ردرا‌بووم که‌ ئه‌و پێش‌نیا‌ره‌م پێ‌درا.

حافز گوتی: «ئامۆزاکه‌م تۆی به‌ ئیمه‌ ناساندوه‌».

له‌ به‌ندیکی و سلوولیکی‌دا بووین.

«ناوه‌ندیک به‌نیازه هه‌ندیک ده‌ست‌نووسی لیک‌بلاو له قه‌باره‌ی کتیب‌یکدا چاپ بکات.»

تا ماوه‌یه‌ک وام‌ده‌زانی کیشه‌کان له‌و رڼژه‌وه په‌ره‌یان گرتوه. وانه‌بوو.

«که‌سټیکی به‌سه‌لیقه‌مان ده‌وټ خه‌ت به خه‌ت رټکیان بکات و سه‌ر یه‌کیان بڅاته‌وه.»

کوڼمه‌لیک ده‌ست‌نووسیان له‌ملاو و له‌ولا کوڼ‌کردبووه‌وه. هه‌رچییان چنگ که‌وتبوو له کوڼگه‌ی مه‌لازاده و خان‌زاده کړیوویان؛ وایان مه‌زنده‌ کردبوو هه‌ندیکیش له کتیب‌خانه‌ی میلی تاران ماټیت.

له‌و چلوچوار رڼژه‌ی له‌ زیندان خرابووم، زور که‌سی دانسقه بوونه ناسیاوم؛ هه‌ر کام داستان و درو و ده‌له‌سه‌ی خو‌یان هه‌بوو. هه‌ر له‌ویش ناموزایه‌کی حافزم ناسیوو. نه‌و به‌ حافزی گوتبوو: «یووسف نووسه‌ر و ماموستای ده‌رکراوی قوتا‌بخانه‌یه، توانای نه‌و کاره‌ی هه‌یه.» دل‌نیام هه‌ر نه‌وه نه‌بووه، گوتوویه‌تی زوریش پیوستی پییه‌تی. وا بوو. پیشتر نه‌ک هه‌ر کاری له‌و چه‌شنه‌م نه‌کردبوو، به‌چاوی سووکیش سه‌یرم ده‌کرد. پیم‌وابوو کاری پر و پیرانه، هه‌ر بویه به‌ سانا ده‌مینی. پیم‌وابوو هینده‌ هاسانه‌ خو‌به‌خو هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی ده‌زانم. قه‌تیش به‌ بیرمدا نه‌هاتبوو به‌ ساغ‌کردنه‌وه‌ی ده‌قی کون‌وه‌ها پتوه‌بیم. " (ل: ٦-٥).

له‌م چه‌ند دیره‌دا دپاره‌ گپړه‌وه‌ی (راوی) نه‌م به‌شه‌ کاراکتیری چپروکه و ناوی (یووسف)ه و، ماوه‌ی چلوچوار رڼژ له‌ زیندان بووه، ټیستاکه‌ش پیشنیاری ساخ‌کردنه‌وه‌ی په‌رتووکیکی کونیان پیداوه. گپړه‌وه، یه‌که‌م که‌سی تاکه و له‌ چه‌شنی گپړه‌وه‌ی هاوسانی-ناوه‌کیه. رڼمانه‌که به‌ ده‌رووناسی کاراکتیره‌وه‌ ده‌ست پیناکات و به‌ شپوه‌ی چپروکیکی کلاسیک ده‌ست ده‌کا به‌ گپړانه‌وه، واته‌ وه‌سفی دؤخی ریالسیتی خو‌ی و فه‌زا ده‌کا. باوه‌رټیکی گشتی هه‌یه که‌ زوربه‌ی

چیرۆکه مۆدێرنیستییهکان به دهروونناسی کارکتێرهوه دهست پێدهکهن (ایگلتن، ۱۳۹۸). «رۆمانووسی ریالیست له دهلاقی میژوو، کۆمه لگا، خزم و کەس و بنکه کۆمه لایه تییه کانهوه دهروانیته ژیا نی کەسه کان. ئه وه کەسیه تی پیرو سۆنازه کان له گه مارۆی وه ها قالبگه لیکدا ده بینت» (ایگلتن، ۱۳۹۸: ۸۶). تا ئێره بۆمان ده رده که ویت له گه ل شیوه نووسینی ریالیستی و روانگه یه کی کلاسیک بهروه رووین.

له درێژهی به شی یه که می رۆمانه دا، ئه م زانیاریانه ی ژێره وه مان ده ست ده که ویت: یووسف، به هۆی گیرانی که لوه له قاچاخه کانی له سه ر سنوور زیا نیکی ماددی به رکه وتوو ه و سالیکی دوا ی ئه م زیانه ماددی به هۆی سیاسی-خۆشی ده گیریت (ل: ۷)، ئه وه ده ستنووسانه ی داوا یان لیکردوه ساخیان بکاته وه "کۆمه لیک رووداوی میرنشینی ئه رده لان" ه و، ه ی "خۆش نووسیکی به توانا و به هه لویست" ه (ل: ۱۰). له گه ل (له یلا) ی خیزانی کیشه ی هه یه (ل: ۱۷-۱۶-۱۰). حه وت سأل پاش مه رگی باوکی، دایکی ده مریت و، له کاتی مه رگی باوکی دا ته مه نی حه قده سأل ده بیت (ل: ۱۲). له زانکۆ فی ری خوار دن یان کیشانی مادده ی هۆشبه ری (وید)- ماریجوانا- بووه (ل: ۲۲) و، ئیستا که ش هه ر گیرۆده یه تی (ل: ۲۳-۲۷). له ریگه ی ئاماژه به کتییی (s/z) ی رۆلان بارت و به شیک له چیرۆکی (حووکم) ی کافکا ده زانی هۆگری ئه ده بیاته (ل: ۲۲) (هه لبه ت نووسه ر ناوی چیرۆک و نووسه ره که ی نا هیئت). له رووی ئه خلاقییه وه، گرفتی هه یه و به سه ر خیزانییه وه حه زی له ژنی سۆزانییه (ل: ۲۳)، له ئیمه یلی له یلا ی خیزانی دا هاتوو ه : "باسی که ته نه ئه خلاقییه کانت نا که م" (ل: ۱۶) (ئه م گرفته ئه خلاقییه دوو جاری تر له لاپه ره کانی دواتر: ئاشنایی له گه ل "ئایسان" و ههروه ها پیوه ندی له گه ل دایکی یه کیک له قوتاییه کانی (ل: ۴۹) باس ده کریت). یووسف وه سواسی سه ر بارت به چی و چۆن نووسین بۆ (حافز) له باره ی ره تووکه کانه وه هه یه (۲۷-۲۸). ئه وه ناوه نده ی یووسف قه راره ده ستنووسه کانی بۆ ساخا که ته وه "ه ی خانم و ئا غایه کی دوکتۆره، ژنه که ی

سه‌رێکی ئه‌رده‌لانه و سه‌رێکی زه‌مینه‌دار. خۆشی کارخانه‌داره، بیزینیس‌مه‌نه، چه‌کیان موخته‌به‌ره." (ل: ۲۶). نووسه‌ری په‌رتووکه‌کان مه‌لایه‌که به‌ناوی (داوود ئامیدی) و له به‌شێک که له فه‌سلێ یه‌که‌م دا هاتوو، شیوه‌ زاراوه‌ی ده‌ستی هه‌ولێر، موکریان و کورمانجی زیاتر پێوه‌دیاره تا ئه‌رده‌لان، له‌م به‌شه له ده‌ست‌نووسی (ئامیدی) دا، باسی خۆیندنی خۆی و کارکردن له "دیوان‌خانی" له‌به‌ر ده‌ستی "میرمونشی گه‌وره" ده‌کا (۲۹-۳۳).

به‌ گوێره‌ی به‌شی یه‌که‌م، که‌سایه‌تی یووسف به‌م جوړه‌یه: موعه‌لیم، هوگی ئه‌ده‌بیات، بێ‌ئه‌خلاق، گیرۆده‌ی ماده‌ی هوڤه‌ری وید، چاوه‌روانی حوکه‌می دادگا و بێ‌پاره. هه‌ر کام له‌م شوناس و حاله‌تانه‌ی یووسف، خه‌جت له‌سه‌ر که‌سایه‌تی پریالستی کلاسیکی کاراکتیر ده‌که‌ن. نه‌خشانندی که‌سایه‌تی له‌م چه‌شنه، ئه‌زمووینی کلاسیکه و ده‌توانین بڵین له‌ زۆربه‌ی ئه‌و چیرۆکه‌نای به‌ شیواز و روانگه‌ی کلاسیک نووسراون هه‌یه «کاراکتیره‌کانی پریالستی زۆربه‌یان که‌ساتیکی ئالۆز و دژواز، جیگه‌ی باوه‌ر [مه‌به‌ست لای خۆینه‌ر قه‌بوول ده‌کریت و هه‌ا که‌سێک له‌ جیهاندا هه‌بیت] و ته‌واو سازکراو و به‌ره‌م هاتوون. ویده‌چیت زۆربه‌یان له‌ دراوسێکانی ئیمه‌ راسته‌قینه‌تر بن و، زۆربه‌شیان خۆشه‌ویست و له‌به‌ردلان» (ایگلتون: ۸۷). کاراکتیری یووسف به‌م پێناسه‌یه کاراکتیریکی پریالستی به‌ روانگه‌یه‌کی کلاسیکه‌وه‌یه. به‌لام ویناچیت خۆشه‌ویست بنوینیت: به‌هو‌ی گرفته‌ ئه‌خلاقیه‌کان و گیرۆده‌بوونی به‌ ماده‌ هۆشه‌ره‌کان.

تیری ئیگلتون ده‌لێت: «په‌خه‌گرانی ئه‌ده‌بی، له‌ ئه‌ره‌ستوو تا ئه‌مڕۆکه، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ده‌بێ پیکه‌اتیکێ گشتی و هاوپه‌یوه‌ندی به‌یه‌که‌وه‌ هه‌بیت، به‌م جوړه‌ وا هه‌یج نیشانه‌یه‌کی په‌رت و بێ‌کار تیندا به‌دی نه‌کرێ و هه‌ر شتیک له‌سه‌ر جیگه‌ی خۆی بێت» (ایگلتون: ۹۱). جان پیک له‌ کتیبی (شیوازی هه‌له‌سه‌نگاندنی رۆمان) دا له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌یه بو‌شیکردنه‌وه‌ی

رڼا‌مان ناییت ته‌نانه‌ت له‌ خال‌به‌ندیش‌ خو‌ش‌بین و ده‌بې‌ گشت‌ پیکهاته‌ی رڼا‌مان یه‌گرتو‌و بڼو‌نیت. به‌ وته‌یکه‌ نه‌گه‌ر نه‌م پیکهاته‌یه‌ یه‌گرتو‌و نه‌بیت رڼا‌مان تووشی‌ کیشه‌ ده‌بیت و ته‌نانه‌ت ده‌توانین‌ نه‌وه‌ بلیین‌ که‌ ده‌قی‌ به‌رده‌ستمان (رڼا‌مان) نییه‌. وه‌ها‌ بڼو‌چونیک‌ له‌ ره‌خنه‌گرانی‌ پیکهاته‌خواز-تود‌وړو‌ف، ژپړار ژنیت، ریمون‌-کنان، سیمور‌ چه‌مه‌ن، وی‌نسان‌ ژوو‌ و...-ش‌ به‌ روونی‌ ناشکرایه‌ و به‌ر له‌ هه‌موو‌ شتیک‌ شیکاری‌ (پیکهاته‌ی بووتیقا)ی رڼا‌مان- که‌ کو‌ی که‌ره‌سته‌کانی‌ گپړانه‌وه‌ و فورمی‌ دارژنه‌- ده‌که‌ن. که‌واته‌ به‌پې‌ نه‌م بڼو‌چوونانه‌ پرسپاری‌ سه‌ره‌کی‌ له‌ به‌شی‌ یه‌که‌می‌ (ئه‌لف/یا)، ده‌بې‌ نه‌مه‌ بیت:‌ حه‌قایه‌تی سه‌ره‌تایی‌ چپړوک‌ چ پپوه‌ندییه‌کی‌ به‌ به‌شی‌ یه‌که‌مه‌وه‌ هه‌یه‌؟.

حه‌قایه‌ته‌که‌ باسی‌ فه‌رامو‌شی‌ و بڼ‌ده‌نگی‌ ده‌کا، به‌لام‌ له‌ کو‌ی‌ فه‌سلی‌ یه‌که‌مدا یووسف‌ ناشنایه‌تی‌ خو‌ی‌ له‌گه‌ل‌ حافز‌ بڼ‌ ساخرک‌دنه‌وه‌ی‌ ده‌ستنو‌وسه‌کان و ژپانی‌ ناله‌باری‌ خیزانی‌ خو‌ی‌ ده‌گپړته‌وه‌. واته‌ هیچ‌ نیشانه‌یه‌- خه‌جت‌ ده‌که‌م: به‌ شیوه‌ی‌ پیکهاته‌ی- که‌ باس‌ له‌ پپوه‌ندی‌ حه‌قایه‌تی‌ یه‌که‌م و ناوه‌رو‌کی‌ فه‌سله‌که‌ بیت‌ بوونی‌ نییه‌. نه‌گه‌ر وه‌ها‌ نیشانه‌یه‌که‌ هه‌بايه‌، ده‌بوو‌ له‌ بازنه‌ی‌ دوو‌ چه‌مکی‌ فه‌رامو‌شی‌ و بڼ‌ده‌نگیدا‌ بخولیته‌وه‌. ده‌توانین‌ نه‌مه‌ وه‌ک‌ یه‌که‌م گرفتی‌ (ئه‌لف/یا) نه‌ژمار‌ که‌ین. په‌نگه‌ به‌ شو‌قه‌یه‌ک‌ بلیین: حه‌قایه‌تی‌ یه‌که‌م، باس‌ له‌ بزب‌ بوونی‌ بیره‌وه‌رییه‌ک‌ ده‌کا و نه‌م ده‌ستنو‌وسانه‌ی‌ نامیدیش‌ هه‌ر خه‌ریکن‌ بیره‌وه‌رییه‌کی‌ بزربوو‌ باس‌ ده‌که‌ن. نه‌م نه‌نجامه‌ تا‌ پاده‌یه‌ک‌ دروسته‌ به‌لام‌ نایه‌ته‌ خانه‌ی‌ "تاوتو‌بې‌ پیکهاته‌"ی رڼا‌مانه‌وه‌، به‌لکو‌و‌ ته‌نیا‌ شو‌قه‌یه‌کی‌ تاکه‌که‌سیانه‌یه‌ و به‌لگه‌ی‌ فورمالیستیمان‌ بڼ‌ نییه‌. نه‌گه‌ر "شو‌قه‌" بکه‌ینه‌ پپوه‌ری‌ نه‌م باسه‌، په‌نگه‌ ده‌یان‌ مانای‌ لی‌بیته‌وه‌ و نه‌وجار‌ هه‌ر ده‌قی‌ک‌ نه‌گه‌رچی‌ له‌ ناست‌ پیکهاته‌ی‌ نه‌ده‌بیشه‌وه‌ لاواز و نرم‌ بیت، ناکر‌ی‌ په‌خنه‌ی‌ لی‌بیرین‌ و گشت‌ نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ندان‌ی‌ جیهان‌ بارته‌قای‌ کافکا و بیکی‌ت و جو‌یس، نووسه‌رانی‌ لی‌هاتوو‌ ده‌بن!!⁷.

دووهم گرت، که‌لک‌وه‌رگرتنی نابه‌جی له (گێره‌وه‌ی چه‌شنی میتافیکشنی پۆست‌مۆدێرنیستی)یه. له پیناسه‌یه‌کی ئاسایدا: میتافیکشن (Metafiction)، چیرۆکیکه له‌باره‌ی نووسینی خودی چیرۆکی به‌رده‌ستمان. (وو، ۱۳۹۰). وه‌ختیک نووسه‌ر به‌ شپوه‌ی ئاگاهانه له ناو چیرۆکدا باس له پرۆسه‌ی نووسینی چیرۆکه‌که‌ی ده‌کا، ئه‌وه‌ که‌لک له میتافیکشن وه‌رده‌گریت. چه‌شنی میتافیکشن ته‌نانه‌ت له چیرۆکی هه‌ره کلاسیکیدا به‌ده‌ی ده‌کرێ، بۆ ئه‌مونه له کتێبی (حه‌قابه‌ته‌کانی هه‌زار و یه‌ک شه‌و) دا. به‌لام ته‌کنیک‌گه‌لی به‌میتافیکشن‌کردنی پۆست‌مۆدێرنیستی، به‌ربلاون و نووسه‌ر ته‌مهیدی زۆری له به‌ر ده‌سته، یه‌ک له‌م ته‌مهیدانه‌ ناوی (کورت‌ه‌پێوه‌ندی)⁸یه. له کورت‌ه‌پێوه‌ندی‌دا، دوو یان چه‌ند ئاستی گێرانه‌وه‌ تیکه‌ل به‌یه‌ک ده‌بن و نووسه‌ر بریک‌جار له‌گه‌ل کاراکتیره‌که‌ی ده‌دوێت و کاراکتیره‌که‌ش به‌ شپواری جیاواز ولامی ده‌داته‌وه. یه‌ک له‌ هۆیه‌کانی به‌کارهێنانی کورت‌ه‌پێوه‌ندی بۆ نیشاندانی ده‌ستکردبوونی چیرۆکه‌⁹. ئه‌وه‌مان نابێ له‌بیر بجێت که‌لک‌وه‌رگرتن له میتافیکشن ده‌بێ ته‌واو له‌گه‌ل کۆی پیکهاتە‌ی رۆمان یه‌ک بگرێته‌وه، ناکریت بێ پێوه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی پۆست‌مۆدێرنیستی له ته‌مهیدی (کورت‌ه‌پێوه‌ندی) که‌لک‌وه‌رگرتن. به‌کارهێنانی ئه‌م چه‌شنه‌ گێره‌وه‌یه، بێ‌په‌چا‌و‌کردنی شپوه‌روانین و هه‌روه‌ها پاژه‌کانی تری پۆست‌مۆدێرنیزم، رۆمانه‌که‌مان تووشی نه‌گونج‌او‌ی بووتیقایی ده‌کاته‌وه.

له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۸ی (ئه‌لف/یا)دا، بێ هیچ فه‌زاسازییه‌ک، له‌ پڕا گێره‌وه‌ له‌ سیه‌م که‌سه‌وه‌ ده‌بێته‌ دووهم که‌سی تاک. ئه‌وه‌ی که‌ بۆ هیچ پیکهاتە‌یه‌کی فه‌زاسازی-ته‌نانه‌ت سی‌ئ‌ه‌ستیره‌ش- لێره‌دا بوونی نییه‌ خۆی کیشه و گرتیکی بنه‌رته‌ی بۆ فه‌سلی یه‌که‌م و گشت پیکهاتە‌ی رۆمانه. هه‌ر به‌و شپوه‌یه‌ی له‌سه‌روه‌ه‌ باس‌مان کرد، بچووکترین جووله‌ له‌ رۆماندا ده‌بێ پێوه‌ندی به‌ کۆ و لۆژیکی رۆمانه‌وه‌ هه‌بێت. جیا له‌م گرتته‌ ته‌کنیکیه، گێره‌وه‌ی دووهم که‌سی تاک، له‌ ئان و ساتیکدا، رسته‌یه‌ک به‌کار دێنیت، که‌ بۆ گێره‌وه‌ی میتافیکشن

ده‌شپټ نه گپړه‌وه‌ی رپالیستی کلاسیک. " [...] یان نامه‌ی جیگره بۆ شاهه‌نشا؟ هه‌رچی ده‌که‌یت زه‌ینت لپی ده‌ترازیت، نازانی وه‌ک کور نووسویه‌تی یان جیگر. به‌و بارانه بۆ کوئی؟" (ل:۱۹). له رسته‌ی " به‌و بارانه بۆ کوئی؟" راسته‌وخو گپړه‌وه له‌گه‌ل کاراکتیر ده‌دویت، ئەمه هه‌مان (کورته‌پښوهندی) می‌تافیکشنه. ئەگه‌ر کتیبی (ئه‌لف/یا) له‌سه‌ر پښکھاته‌ی پو‌ست‌مؤ‌دی‌رنیستی و به‌ته‌مه‌یده‌کانی می‌تافیکشن نو‌سرا‌بایه، ئەم رسته ده‌بوو - به‌قسه یان جو‌ول‌ه- له لایه‌ن کاراکتیره ولام درابایه‌وه، به‌لام هیچ ولامیک له‌لایه‌ن کاراکتیره‌وه نییه و له دريژه‌دا گپړه‌وه خه‌ریکی گپړانه‌وه‌ی خوئی ده‌بیټ. ئەمش وه‌ک گرفتیکی پښکھاته‌ی (ئه‌لف/یا) ده‌توانین ئەژمار بکه‌ین.

وقمان شیوه‌روانینی کلاسیک به‌سه‌ر فه‌زای گشتی ئەم فه‌سله‌دا زاله. هه‌ست ده‌که‌م بۆ شی‌کردنه‌وه‌ی ئەم بۆ‌چونه‌م و له دريژه‌ی ولام به‌پرسیاری: ئەلف/یا به‌چ شی‌وازی‌ک نو‌سراوه‌؟- ده‌بی زیاتر له‌سه‌ر جیاوازه‌کانی کلاسیسیزم، مؤ‌دی‌رنی‌سیم و پو‌ست‌مؤ‌دی‌رنی‌سیم بدویم، دريژه‌دان به‌م ولامه‌ ته‌نیا بۆ خه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاتر له‌سه‌ر ئەم باوه‌ریه‌که (کلاسیسیزم، مؤ‌دی‌رنی‌سیم و پو‌ست‌مؤ‌دی‌رنی‌سیم) به‌ر له هه‌رشتیک (شیوه‌روانین)ن و، (ته‌کنیک) و (شیوه‌گپړانه‌وه) له پاش ئەم شیوه‌روانینه‌یه که سه‌ره‌له‌ده‌دن، که‌واته ته‌نیا به‌کاره‌ینانی ده‌یان ته‌کنیکی مؤ‌دی‌رنستی و پو‌ست‌مؤ‌دی‌رنیستی به‌هیچ روو به‌ره‌می ئی‌مه‌ ناکاته ده‌قیکی مؤ‌دی‌رن یان پو‌ست‌مؤ‌دی‌رن. لی‌ره‌دا هه‌ول ده‌دم نمونه‌کانم هه‌ر له فه‌سلی یه‌که‌می رڼمانه‌که بی‌نمه‌وه و ئەوه نیشان بده‌م له‌سه‌ره‌تاوه ئی‌مه له‌گه‌ل چ رڼمانیک و چ دژوازیه‌کی ناوه‌کی به‌ره‌رووین.

جان بارت، نو‌سه‌ری ئەمریکی له وتاری (ئه‌ده‌بیاتی به‌تالکراو)دا، ئەو کیشه و پرسیاره شه‌مند ده‌کاته‌وه که له سه‌ره‌تاکانی نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌مدا داوینی زوربه‌ی چیرۆکنو‌وسانی گرتبۆوه. پوخته‌ی ئەم کیشه‌یه ئەوه بوو: «ئیت چیدیکه ناتوانین له ئەده‌بیاتی داستانی‌دا ده‌ینان بکه‌ین»(متس،

۱۳۸۹). ئەم باسه به هۆی ئەزموونگه‌لی جوړاو جوړ له ئەده‌بیادا سه‌ری هه‌لدا و نووسه‌رانی مۆدیرنیست لایان وا بوو، ئەده‌بیاتی داستانی گشت توانسته‌کانی خو‌ی به‌کار هیناوه و چی‌تر ناتوانیت له پانتای دا‌هیناندا ئیشیکی نو‌ی بکا. به وته‌ی جیسی مه‌تس، زمان‌حالی ئەم نووسه‌رانه ئەوه بوو: «هه‌رچی ئیمه بینووسین ئەزموون کراوه، که‌واته دا‌هینانی ئەده‌بی به‌تال بۆته‌وه و چیرۆکنووسین ته‌نیا پاته‌کردنه‌وه‌ی ته‌کنیک‌گه‌لی پيشوویه». له‌و سه‌رده‌مه و له هه‌ناوی ئەم باس‌انه‌دا، ده‌سته‌واژه‌ی (مه‌رگی رۆمان) هاته‌ ئاراوه. له‌ ولامی مه‌رگ و کۆتایی رۆمان زۆر باس و لیک‌کۆلینه‌وه کراوه که له‌وانه ده‌توانین ئاماژه به باسه‌کانی میلان کۆندیرا بکه‌ین. به‌لام ئەوه‌ی لیره‌دا و بۆ ئەم به‌ش‌ی (ئه‌لف/یا) پیویستمانه، ده‌رکه‌وته‌ی ئەم باس و لیدوانانه‌یه له پانتای گشتی رۆماندا.

کیشه‌گه‌لی له‌م چه‌شنه (وه‌ک مه‌رگ و کۆتایی رۆمان، کۆتایی دا‌هینان، ئەده‌بیاتی به‌تال‌کراو)، خو‌ی چه‌شنیکی‌تری له‌ گپړانه‌وه به‌رسازه کرد. ئەم چه‌شنه خودی (گپړانه‌وه و شیوازی گپړانه‌وه)‌ی کرده‌ بابته‌ی چیرۆکه‌کانی. واته به‌جیگه‌ی ئەوه‌ی نووسه‌ر وه‌ک پيشوو چیرۆک‌یک له‌ جیهانی ده‌ره‌وه به‌رسازه بکا و ده‌ست بداته‌ گپړانه‌وه‌ی، خودی چه‌مکی (گپړانه‌وه)‌ی کرده‌ بابته‌ت. ئەم هه‌لو‌یسته، وشیا‌ری نووسه‌ری له‌ کاتی نووسینه‌وه‌ی چیرۆک‌دا وه‌ک هیما و سیمبولیک بۆ (ده‌ست‌کردبوونی) چیرۆکه‌کان ئاراسته کرد. به‌ وته‌یه‌ک، نووسه‌ر و شیوه‌گپړانه‌وه‌که‌ی نه‌ک له‌ ده‌ره‌وه‌ی "ده‌ق" به‌لکوو له‌ ناو خودی چیرۆک‌دا په‌نگی دایه‌وه. جان بارت سال‌نیک پاش نووسینی (ئه‌ده‌بیاتی به‌تال‌کراو)، وتاریکی‌تر ده‌نووسی به‌ناوی (ئه‌ده‌بیاتی راهینانه‌وه؛ داستانی پۆست‌مۆدیرنیستی). لیره‌دا قسه‌ی پيشووی خو‌ی وه‌رده‌گرپته‌وه و وه‌ها ئەدو‌یت که ئەم‌رۆکه ئیمه چه‌شنیکی‌ترمان له‌ گپړانه‌وه به‌ره‌م هیناوه ئەوه‌یش «بابته‌ی کردنه‌وه‌ی خودی گپړانه‌وه‌به» (بارت، ۱۳۹۷).

هۆی سهره‌ه‌لدانی ئەم بزاقه له ئەده‌بیاتدا، گومانی له راده‌به‌رده‌ری مرۆفی سهرده‌م له هه‌مبهر شروقه‌ه یان ناسینی جیهانی ده‌ره‌کی بوو. ئەگه‌ر له رۆمانی کلاسیکدا، نووسه‌ر به‌ ته‌مه‌یدی (دوو‌باره‌ نواندنه‌وه) و لکاندی به‌ گیرانه‌وه، ئەو زه‌ینییه‌ته‌ی شه‌مه‌ند ده‌کرد: که "حوکمیکی گشتی به‌سه‌ر جیهاندا هه‌یه" و وه‌ختیک مرۆف به‌م حوکمه‌ گشتی و سه‌قامگیره‌ بگات، ئەوه‌ ده‌توانی جیهان بگ‌یریته‌وه و بریارێ له‌سه‌ر بدات. به‌لام له‌ رۆمانی مۆدێرنیستیدا به‌ هۆی گومان له‌ مسۆگه‌ری ئۆبژه‌کان، وه‌ها ده‌رک‌یک له‌ دیارده‌کان ناکرێ. واته‌ له‌ جیهانی مۆدێرندا ناقه‌تعییه‌تی ئۆبژه‌کان به‌رجه‌سته‌ ده‌کریته‌وه. پێشکه‌وتنی زانست و سه‌ره‌ه‌لدانی فه‌لسه‌فه‌گه‌لی‌تر (به‌تایبه‌ت سه‌ره‌ه‌لدانی که‌سانیک وه‌ک نیچه، فرۆید و ه‌ایزینبرگ) مرۆفی به‌ره‌وروی ئەم راستیه‌ کرده‌وه که حه‌قیقه‌ت‌یکی تاقانه‌ له‌ جیهاندا نییه‌ و هه‌رچی هه‌یه‌ به‌سازهی مێشک و زه‌ینی مرۆقه. له‌ فیزیکی ه‌ایزینبرگدا، بنجینه‌ی نامسۆگه‌ری و ناحه‌می بوون ئاراسته‌ کرا، له‌ فه‌لسه‌فه‌ی نیچه‌دا په‌هه‌نده‌ جیاوازه‌کانی حه‌قیقه‌ت هاته‌ به‌ر باس و له‌ ده‌روون‌شیکاری فرۆیدا زه‌ینی نه‌سته‌کی مرۆف باس کرا. هه‌مووی ئەمانه‌ مرۆفی به‌ره‌و ئاقاریک له‌ نامۆیی و لێل‌بوونی دیارده‌کان هاندا.

ده‌رئه‌نجامی ئەم شیوه‌روانینه‌ بوو که مرۆفی مۆدێرنی له‌مه‌ر ئۆبژه‌ی ده‌ره‌کی خسته‌ گومانه‌وه. به‌م ته‌عبیره‌، مرۆف ته‌نیا ده‌توانی رواله‌تیک له‌ شته‌کان بنوینیت، نه‌ک حه‌قیقه‌تی شته‌کان. هه‌رچی له‌ گیرانه‌وه‌ی مرۆفدا هه‌یه‌ ته‌نیا شروقه‌ و راقه‌یه‌ و، راسته‌قینه‌یه‌کی سه‌قامگیر و گشتی بوونی نییه‌. که‌واته‌ نووسه‌ر به‌ جیگه‌ی ئەوه‌ی باس له‌ ئۆبژه‌یه‌کی ده‌ره‌کی بکا و بیگ‌یریته‌وه، ئەم گومان و پرسیاره‌ی ه‌ینایه‌وه‌ ناو خۆی و ده‌ستی کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی جیهانی چه‌ند په‌هه‌ندی و لێلی خۆی، جیهانیک که‌ هه‌میشه‌ نامۆ ده‌نوینیت و راسته‌قینه‌کان خۆیان ئه‌شارنه‌وه. لێره‌ دایه‌ که‌ رۆمانی مۆدێرنیستی سه‌ره‌ه‌لده‌دا، به‌ وت‌ه‌ی لووسین گۆلد‌مه‌ن له‌م سهرده‌مه‌دا چه‌شنیک له‌ کاراکتیری ده‌رووناسانه‌ دیته‌ ئاراوه‌، کاراکتیری‌ک که‌ به‌ هۆی لێلی و نامۆیی

ئۆبژه‌کان، ده‌گه‌رپه‌وه‌وه ناو خۆی و باس له ده‌روونی خۆی ده‌کا(گلدمن، ۱۳۶۹). وه‌ختیک مرۆف به‌م ئه‌نجامه‌گه‌یشت که ئۆبژه‌کان مانا و شروقه‌ی چه‌ند ره‌هه‌ندیان هه‌یه، ده‌ستی کرد به‌ گپرانه‌وه‌ی ده‌روونی خۆی، واته‌ شتیک که تا پاده‌یه‌ک هه‌ستی ده‌کرد ده‌یناسی. خۆی، خۆی گپرایه‌وه. ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ن، زۆربه‌ی چپروکه‌ مۆدیرنیستییه‌کان گپره‌وه/کاراکتیریان هه‌یه و گپره‌وه، جیهانیکی نامۆ و لیل نیشان ئه‌دا که مرۆف له‌ ئاستیدا شلوییه و ده‌ستی به‌ چاره‌سه‌رکردنی راناگا. هه‌ر بۆیه کاراکتیریک ده‌خولقینیت که خه‌مۆکی و په‌شوکاوی داوینی گرتۆته‌وه¹⁰. ئه‌مه‌ شروقه‌ی مرۆفی مۆدیرنه‌: ئۆبژه‌یه‌کی لیل و نامۆ هه‌یه که یه‌که‌م: ریک دیار نییه‌ چیه، دووه‌م: چاره‌کردنی ئه‌سته‌مه.

روانی کلاسیک له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌رپه‌یه‌ حوکمیک گشتی به‌سه‌ر ئۆبژه‌کانه‌وه هه‌یه و مرۆف توانای ناسینی دیارده‌کانی هه‌یه، به‌لام روانینی مۆدیرنستی له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌رپه‌یه‌ حوکمی گشتی بۆ ئۆبژه‌کان بوونیان نییه و مرۆف ته‌نیا ده‌توانی شروقه‌یان بکا، نه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ شپوه‌ی په‌ها(موته‌لق) له‌باره‌یانه‌وه بریار بدا. پۆست‌مۆدیرنه‌کان ده‌لین جیا له‌وه‌ی مرۆف ئۆبژه‌کان به‌ ته‌واوی نانا‌سیت، خودی "سووزه"ش تووشی قه‌یران و کیشه‌ هاتووه، واته‌ ئه‌م شروقه‌یه‌ش که‌وا سووزه له‌ ئۆبژه‌کانی ده‌کا، به‌ هۆی نامسوگه‌ربوونی خودی سووزه، له‌ متمانه‌ دامال‌دراوه. ته‌نیا کاریک که له‌وه‌ها دۆخیکدا نووسه‌ر ده‌توانی بیکات، به‌سووزه‌کردنی خودی گپرانه‌وه‌یه(کریمی، ۱۳۹۷: ۱۱۸-۱۱۴).

ئه‌گه‌ر به‌م پێوه‌رانه‌ی سه‌ره‌وه‌ سه‌یری رۆمانی (ئه‌لف/یا) بکه‌ین، ده‌بینین کیشه و دا‌لغه‌کانی رۆمان، ته‌واو رپونه، واته‌ هه‌م نووسه‌ر، هه‌م خوینه‌ر ده‌زانیت هۆی گرفته‌کانی کاراکتیر- یووسف- چیه و چۆن چاره‌ ده‌کریت. به‌شیک له‌ کیشه‌کانی یووسف بریتییه له‌ ناله‌باری ژبانی خیزانی و ب‌پاره‌یی. چاره‌ی ئه‌م کیشه‌ن هه‌ش رپونه، هاوسه‌ریکی ئه‌رکناس بیت و کاریک بدۆزپه‌ته‌وه. به‌ وته‌ی گپرانه‌وه‌ناسه‌کان رپون‌بوونی گرفته‌کانی رۆمان ئاستی (عه‌ینییه‌ت)ی رۆمان

زیاد دەکا، ئەم عەینییەتە لە چیرۆکی کلاسیکدا بەدی دەکریت نەک مۆدێرنیستی (ژوو، ۱۳۹۴: ۳۹-۳۸). واتە لە چیرۆکی کلاسیکدا، بۆ خوینەر دیارە چ کێشە یەک لە پشت ئەم ئالۆزییە ی کاراکتێرەووە خۆی حەشار داو. ئەگەر سەرنج بەدەن لە چیرۆکی مۆدێرنیستی و پۆست مۆدێرنیستیدا، نە بۆ خوینەر، نە بۆ کاراکتێر و -تەنانەت بۆ نووسەریش- روون نییە هۆی گرتی کاراکتێر چییە. کەس نازانێ بۆ (گریگۆری سامسا) -لە چیرۆکی مەسخ دا- خۆی لێبۆتە قالدۆنچە؟ ئەسلەن بۆتە قالدۆنچە؟ ئەم کێشە یە لە کوێو سەرچاو دەگریت؟ چۆن چارەسەر دەکریت؟ یان لە رۆمانی (موحاکمە) ی کافکادا، نە (ژۆزێف-کا) و نە خوینەری رۆمان نازانیت بە چ هۆیک بەیانیک لەنەکاو، (کا) قۆلبەست دەکەن، تەنانەت دادوەرکەش نازانیت تاوانی (کا) چییە، کۆی گشتی رۆمانی موحاکمە ی کافکا گەرانییکە بۆ دۆزینەووی ولامی ئەم پرسیارە. پەنگە دەیان ولام بۆ ئەم پرسیارە لای خوینەران (موحاکمە) هەبیت و هیچیان بە دنیاییەووە ناتوانن بلین ئەووە دروستە، چون (عەینییەتی) چیرۆک لەخوارییە^{۱۱}. ئەمە نیشانە ی روانینی دژە کلاسیکە لە بەرهەمی مۆدێرنیستیدا. وەها روانینییک لە (ئەلف/یا)دا بەدی ناکریت، سەرچاوێ گشت کێشەکانی کاراکتێر تەواو روونە و روانینی کلاسیک بەسەر کۆی رۆماندا زالە.

گپره/هه/کاراکتێری (ئەلف/یا) تەنانەت بە قەتعییەت و حوکمیکی گشتی چا و لە دیاردەکان دەکا:

"[...] مروؤف لە ماوێ تەمەنیدا ئەو هەموو دەدویت، هەزاران و ملوینان پستە دەهۆنیتەووە، سەدان وشە دەکار دەکات؛ بە دەنگی بەرز، چرپە، توورپە، پارانەووە، ترس و عاشقانە، تەنانەت لە خەونیشدا، لە هەناوی خۆیدا، بئووەستان هەر دەدویت؛ هەر جارێک و بە دەم زاراویک، کەچی دواجار لە گیانە لادا دەگاتە یەک پستە، یەک وشە، پیتیک، یان حەسرەتی یان ترسیەتی. دەبێ ئەو مردنانه قورستر بن کە دەلین زمان دەشکیت. وشە یەک، وتە یەک لە سەر زمان

دهماسیت، زمان دهبیته پلاس، گورپیک بین دهگریت، ناهیلپیت هیچ بیته دهر. قسهیه ک ههیه دهبی بگوترپیت؛ بگپردرپتهوه، یهک وشه، یهک رسته. نهگوتراویک بگوترپیت. نایه، نابیت. دهبی تکا یان رازپیک بیت. پهنگه هیچ بیت، هیچ نهبیت، بهلام ناکرپیت. پهنگه دهمرن چونکوو ناتوانن بیلین. وشه بینانی گرتوو، له گهروویاندا گورپ دهکا، ههلهدهماسیت و تااپ، دل دهتهقیپیت. [...] "(ل:۱۴-۱۳).

بهو جوهری لهم پاژهدا دیاره، باس له بوچونپکی پهها دهکا لهبارهی کاتی مهرگهوه، تهنیا له یهک رستهشدا "بهگومان" نابیت ئایا ههرکس بمپیرپت وههای لی دپت؟. نووسه ره مودپرنیستهکان چون لهسه ره ئه و باوه په ناکرپ حوکمیکی گشتی بهسه شتهکاندا بهسه پینین بوپه له جیاتی باسکردن له کردهوه یهکی عهینی باس له دهروونی خویمان دهکهن، وهختیکیش باس له دیاردهیهکی دههکی دهکهن، بهردهوام شک و گومان بهسه قسهکانیاندا زال، ههر بوپه زوربهی دهقه مودپرنهکان هه لگری شوڤه ی زورن و به وتهی رولان بارت دپنه خانهی دهقی نفیسارییهوه. بهلام گپرهوهی (ئهلف/یا)، جگه لهوهی گومانی له وتهی خوئی نییه، به لکوو حوکمی گشتیش بهسه ره چه مکنیدا دهسه پینیت. ئهم بوچونه جهخت لهسه ره ئه وه دهکاتهوه، نووسینی پۆمان-یان ههر دهقیکی ئه دهبی- تهنیا به کارهینانی تهکنیک نییه به لکوو بهر له تهکنیک شیوه پوانینه. شیوه پوانینی ئیمه به جیهانه که دیاری دهکا له چ تهکنیک یان میدیومیک بو گپرانهوه که لک وهرگرین.

کهواته ده رتهنجامی ئهم فهسله ئه وهیه: ئیمه له گه ل نووسراوهیهکی ریالسیتی کلاسیک، به کاراکتیریک به کیشهی ئاساییهوه به ره پرووین و نامویی و لیلی وهک به ره همی مودپرن تپیدا به دی ناکرپیت.

❖ ده‌ستنوسه‌کانی ئامیدی

له کۆی کتیبی ۱۷۴ لاپه‌ره‌ی (ئه‌لف/یا)دا، نزیك به ۶۷ لاپه‌ره‌ی ده‌قی په‌رژووبلا‌وی ده‌ستنوسه‌کانی ئامیدییه و نزیك به ۷ لاپه‌ره‌ی -به‌هۆی گۆپنی فه‌سله‌کان- سپییه و ۵ لاپه‌ره‌شی به‌ه‌ه‌قایه‌ت-له ده‌ستپێکی هه‌ر فه‌سله‌دا- له لایه‌ن نووسه‌روه‌ه پر کراوه‌ته‌وه. به‌م پێیه نزیك به ۷۹ لاپه‌ره شوینیکه‌ وا نووسه‌ر به‌ سانای ده‌توانی خۆی له‌یه‌کده‌ستی و رێک و دروست‌بوونی پیکهاته‌هه‌ بپاریژیت، چون‌یه‌که‌م: ده‌ستنوسه‌کانی ئامیدی، په‌رتووکیکی دووسه‌د سال له‌مه‌وبه‌ره و یه‌کده‌ستیه‌کی رپوایی به‌مانای (fiction) تیدا به‌دی نا‌کریت، دووه‌م: به‌شی هه‌ه‌قایه‌ته‌کان، کرده‌وه‌ی مازاد به‌سه‌ر کۆی چیرۆکه‌ و ئه‌ویش ده‌توانی یه‌کده‌ستی و پیکهاته‌هی له‌باری نه‌بیت و هه‌ر هه‌ه‌قایه‌تیک باسی شتیک بکات،- لاپه‌ره‌ی سپیش که‌ کیشه‌ی نییه و باسی دیزاینی کتیبه‌. که‌واته‌ له‌ کۆی ۱۷۴ لاپه‌ره‌دا، نووسه‌ر خۆی ته‌نیا بۆ ۹۵ لاپه‌ره به‌ به‌رپرسیار ده‌زانیت که‌ یه‌که‌م: له‌ ئاست پیکهاته‌دا و دووه‌م: له‌ ئاست رووداوی چیرۆکدا، شتیک بنووسیت که‌ به‌ هه‌ه‌قایه‌ته‌کان و ده‌ستنوسه‌کانی ئامیدییه‌وه گری بدرێته‌وه. هۆی ژماردنی ئه‌م لاپه‌رانه‌ ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌یه‌ له‌ درێژه‌دا به‌ خوینهرانی ئه‌م وتاره‌ نیشان بده‌م، نزیکه‌ی له‌ سه‌دا چلی کتیبه‌که‌ هه‌یچ پێوه‌ندییه‌کی پیکهاته‌هی له‌گه‌ڵ له‌ سه‌دا شه‌ستی‌تری نییه و خودی ئه‌م ۹۵ لاپه‌ره‌یه‌ش که‌وا ده‌رفه‌تیکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی نووسه‌ر هه‌یز و توانای چیرۆکنووسیی خۆی نیشان بدات، تا چ راده‌یه‌ک لاوازه‌.

هه‌ر به‌و شپوه‌ی له‌سه‌روه‌ه ئاماژه‌م پیکرد، جان پیک له‌ کتیبی (شپوازی هه‌له‌سه‌نگاندنی رۆمان)دا- که‌ کتیبیکی ته‌واو سه‌ره‌تاییه‌ بۆ تاوتوویی رۆمان- خه‌جت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کاته‌وه، بۆ هه‌له‌سه‌نگاندنیک پوخت و پاراو له‌ رۆمان ته‌نانه‌ت نابێ له‌ شپوازی خاڵبه‌ندییه‌که‌یشی خۆش بین. جان پیک مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ ته‌نانه‌ت خاڵ دانانی نووسه‌ریش ده‌بێ پێوه‌ندی به‌ پیکهاته‌هی گشتیی چیرۆکه‌وه هه‌بیت، چ بگا به‌ نووسینی رسته‌ یان دانانی چهند هه‌ه‌قایه‌ت و

پهرتووکیکی دوور و درێژ. کهواته نووسه‌ری (ئهلف/یا) به ته‌رخانکردنی ئەم گشته لاپه‌ریه‌یه بۆ ده‌ست‌نووسه‌کانی ئامیدی دیه‌وێت چ به‌ خوێنەر بلێت؟ واته کارکردی له‌ ناو رۆماندا چیه‌؟. ئەگەر ته‌نیا دیه‌ه‌وێت میژوویه‌کی تایبەت له‌ ناوچه‌یه‌کی تایبەت بگپ‌رێته‌وه، ده‌یتوانی به‌جێگه‌ی رۆمان کتیبیکی میژوویی بنووسیت. به‌لام ئیمه‌ ده‌زانی شۆزای نووسین و باسکردنی میژوو له‌ روانگه‌ی زانستی میژووه‌وه، له‌گه‌ڵ رۆمان ئاراده‌یه‌کی به‌رچاو جیاوازه. رۆمان ب‌ریاره‌ بابه‌تییکی جیاواز له‌ میژوومان بۆ پروون کاته‌وه. یه‌کیک له‌م جیاوازیانه‌، گپرانه‌وه‌ی ئەزموونی تاکه‌کان بۆ نیشان‌دانی که‌ش و کرده‌وه‌ی دۆخییکی تایبەته‌. بۆ نموونه‌ رۆمانی (ژپانه‌وه‌ به‌کاتی سیروان) -مه‌نسور ته‌یفووری- له‌ پال گپرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتییکی میژوویی و پیناسه‌کردنی روانگه‌یه‌کی تایبەت له‌ گپرانه‌وه‌ی میژوو، هه‌سته‌ تاکه‌که‌سیه‌کانیش ده‌گپ‌رێته‌وه. یان له‌ رۆمانی (گۆلی شۆران)-عه‌تا نه‌های- رووداوه‌کانی سه‌رده‌مییکی تایبەت له‌ کوردستان و هه‌روه‌ها هه‌ستی تاکه‌که‌سی مرۆفییکی تایبەت له‌م دۆخه‌دا باس ده‌کا و چه‌شنیک له‌ "میژووی دژه‌فه‌رمی" ئاراسته‌ ده‌کا. یان رۆمانی (گابۆر) -سه‌ید قادر هیدایه‌تی- جیا له‌ نیشان‌دانی دۆخی میلیتاریزه‌ی ده‌یه‌ی ٦٠ه‌ه‌تاوی له‌ رۆژه‌لات، چۆنییه‌تی هۆگر بوونی جه‌ماعه‌تیک گه‌نج به‌ کوردی خوێندن و هه‌ستی کوردایه‌تی ده‌گپ‌رێته‌وه.

(ئهلف/یا) له‌م باسه‌ میژوویییه‌دا چه‌ ده‌کا؟ ئایا شتیکی تایبەت به‌م میژوویه‌ زیاد ده‌کا؟. ولامی من نه‌خیره‌. ده‌ست‌نووسه‌کانی داوود ئامیدی، بچووک‌ترین شتیکی که‌وا له‌ میژووی کورددا بزهره‌ و ئیمه‌ به‌ شیوه‌ی ئاسایی نایزانی باس نا‌کا. نه‌ جیاواز باس له‌ شیوه‌ی حکومه‌ت‌داری (ئه‌رده‌لان) ده‌کا، نه‌ شیوه‌ی ژپانی خه‌لک، نه‌ ته‌نانه‌ت دا‌لغه‌کانی ئەم سه‌رده‌مه‌ش. مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ هه‌رچه‌ ئاماژه‌ی پێده‌کا، ریک له‌ ده‌قه‌ میژوویییه‌کاندا زۆر باشت‌ر و ریک‌تر نووسراونه‌وه‌، به‌ ته‌عبیری (ئهلف/یا) شتیکی زیاتر به‌م میژوویه‌ چ له‌ ئاستی "شیوه‌ی گپرانه‌وه‌ی میژوو"-وه‌ک رۆمانی گۆلی شۆران و ژپانه‌وه‌ به‌کاتی سیروان- چ له‌

ئاست دۆخی تاییه‌ت و هه‌سته‌تاکه‌که‌سییه‌کان-وه‌ک رۆمانی گابۆر- به‌رجه‌سته ناکاته‌وه.

ته‌نیا شتی‌ک که‌تا راده‌یه‌ک سه‌رنج‌راکیشه "زاراوه" و "پاویژ"ی ئامیدییه. ئەم زمانه‌ش پێک وه‌ک وته‌کانی ئامیدی بێ‌هیچ لۆژیکی‌ک له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه، نووسراونه‌ته‌وه. بۆ‌ه‌وونه‌ زۆربه‌ی ئەو لاپه‌رانه‌ی که‌به‌ناوی ده‌قی ئامیدی له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه به‌ره‌م هاتوون، له‌ ئاست زاراوه‌وه جیاوازییه‌کی بانه‌ره‌تیان پیکه‌وه هه‌یه. دیار نییه‌ ئامیدی له‌سه‌ر زاراوه‌ی ناوچه‌ی هه‌ولێر، ده‌هۆک، موکریان، ئەرده‌لان یان کوێیه‌؟! ته‌نانه‌ت زاراوه‌ی یووسف وه‌ک که‌سایه‌تی شاری (سنه)، زاراوه‌ی موکریانی زیاتر به‌سه‌ردا ژاله‌ تا سنه‌ی ئەم‌رۆی، به‌کاره‌پنانی وشه‌گه‌لی وه‌ک: ئەدی، نووستن، شمه‌ک، بین، گه‌روو و... زیاتر له‌ زاراوه‌ی موکریاندا هه‌ن تا سنه. ئەم کیشه‌یه‌ وه‌ختیک به‌رجه‌سته ده‌بیته‌وه که‌ ده‌زانین یه‌کیک له‌ دا‌لغه‌کانی (ئه‌لف/یا) دیته‌وه سه‌ر چۆنییه‌تی زاراوه، واته‌ جیاوازییه‌کانی زاراوه‌ی دووسه‌د سا‌ل به‌ر له‌ ئیستا. وه‌ختایه‌ک ئەم پرسه‌ له‌ ناو رۆماندا بوونی هه‌یه بۆ‌گومان ده‌بێ‌ له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه ته‌ته‌نیا هه‌ر زاراوه‌ و پاویژی دووسه‌د سا‌ل له‌مه‌وبه‌ر ره‌چاو بکا، به‌لکوو هی ئەم سه‌رده‌مه‌ش له‌ شاری سنه‌ بۆ‌که‌موکۆر بنوینیت. سنه‌ی رۆمانی ئەلف/یا، سنه‌ی ریالیزمی سی‌حراوی نییه‌ که‌ نووسه‌ر به‌دلی خۆی پیناسه‌ی بکا، به‌لکوو سنه‌ی واقعی له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی جوگرافی جیهانه‌!، ئەمه‌ لۆژیکی‌که‌ که‌ ریالیزمی کلاسیکی رۆمان به‌ ئیمه‌ی ده‌لیت.

له‌ ده‌ست‌نوسه‌کانی ئامیدی‌دا، نووسراوه‌که‌ی نووسه‌ری ئەلف/یا، ئەوه‌نده‌ شپرز و لاوازه، که‌ نه‌ ته‌نیا نه‌یتوانیوه ده‌قیکی ئاسایی میژوویی بخولقینیت، به‌لکوو ته‌نانه‌ت له‌ ئاست زاراوه‌ی ئەم ده‌قانه‌ش یه‌کده‌سه‌ت و سه‌رکه‌وتوو نه‌بووه. سه‌رنج‌تان بۆ ئەم ه‌وونانه‌ی خواره‌وه راده‌کیشم:

"ئه‌زبه‌نی ئه‌من ربه‌نپکی ده‌ست و پل سپیمه! که‌ره‌می میران و لوتفی وه‌زیران نه‌بایه تا ئه‌میسته‌هه‌فت کفنانم رزان‌دبوو. هه‌شتا له سه‌ر لانک بووم دایک و بایم به‌پشکی خودا و به‌نیوی ئه‌ولیاپان کردبووم. دایکم گوتبووی: «خه‌ونم دیتییه له‌مزه‌فتی که‌وره‌ی قه‌لات خوتبه‌ت خه‌ندیه.» بایم گوتبووی: «لۆ هه‌زهرتی په‌غه‌مبه‌ری.» وام ده‌زانی له‌به‌ختم بوو له‌بایتی پان و به‌رگه‌ل وه‌به‌ر خویندن خرام. لای مه‌لایان ملم له‌خویندن نا و گونداوگوند و حوجره‌و حوجره‌م ده‌کرد. ئه‌زبه‌نی ئه‌من شتی قورستر له‌کنیب و قه‌له‌مووچ ناتوانم هه‌لبه‌گرم. ئه‌وه‌ی به‌منت گووتوه‌ که‌لێک گرانه، هه‌سته‌مه‌ بتوانم.» (J:29)

"قوشقی بووم. هه‌رچی زه‌ینی خۆم ده‌ده‌مه‌وه له‌و کاغه‌زه، هه‌ر نازانم بۆ نووسیوته؟ بۆچ نازانن هه‌رف به‌هه‌رفی شه‌قلی تۆی پپوه‌یه؟ له‌م ناوه‌ جوئی له‌تۆ کچی دیکه‌ ده‌توانیت چه‌ندی بکا نامه‌ی وه‌ها دابنیت؟ گوتبووم ئامیدی تیره‌ نه‌بیت بـخودان و ساحیب ده‌مینین؛ بژیویمان ده‌بیتته‌ ریزۆله‌ و چلکاوه‌ی سه‌پان و پارووه‌ به‌رماوه‌ی پیره‌ژنانی خیره‌ومه‌ند.» (J:37)

"هه‌رۆ. رات‌ده‌کرد و ده‌ترانی پاش ئه‌و پراکردنه‌ ئیدی له‌مال و شارێکدا نامری که‌ لێی له‌ دایک بوویته. ده‌ترانی وه‌ک وشکه‌گیاپه‌کی ده‌م گزه‌با هه‌لقه‌ندراویته؛ ئیدی به‌ده‌ست خۆت نییه‌ له‌ کوئی به‌گیرسینته‌وه‌ و له‌ کوئی به‌ریت و بنیژریت. نه‌ترانی راکه‌پاک بووه‌ به‌قه‌ده‌رت؟" (J:40)

"«کل و سورمه‌ی ده‌کوتمه‌وه، ره‌ش و مۆر خۆم ده‌به‌گرمه‌وه. سوپحانی، له‌به‌ردی مه‌که‌که‌ی یان کوتراوه‌ی توێکله‌ گوێز و داره‌به‌ن. بکوته‌وه‌ و بیکه‌ سورمه. شتی دیکه‌ی تێده‌که‌م بۆنی خۆش بکات، تۆزکالێک هه‌یل، کلچووکی به‌رۆنی بادهم چه‌ورکراو باشته‌. له‌ تۆبی قوماشی بنن؛ کلدانی مس یان به‌رد، نازانم بۆ مه‌ره‌که‌بی ده‌بیتن یان نا.»" (J:67)

"له‌ته‌به‌قه‌ی سه‌ره‌وه کونیک له بنجی دیواری لای چه‌په‌دا بوو، به‌مافوور داپۆش‌رابوو، مافووری لاکیشه و ره‌ق، گه‌رووس‌چن بوون، جوورت‌جووت له‌سه‌ر یه‌ک راخ‌رابوون. هه‌لیدا‌یه‌وه یه‌کیان و دوویان، به‌عومراتی ئه‌گه‌ر که‌س پیتی‌بزانیا. به‌رتنه‌نگ بوو کونه‌که، هه‌ر به‌قه‌رای ئه‌وه‌ندی که‌سیکی به‌لاشانه‌وه پیندا رۆب‌چیت." (١٣٦)

به‌م جوژه‌ی دیا‌ره هه‌ر کامه‌ی له‌هه‌وایه‌ک ده‌روات و ئه‌م زاراوانه‌ی ویکچوونیا‌ن نییه. ئه‌مه له‌حالی‌ک دایه له‌جییه‌ک نووسه‌ر له‌زاری ئامیدییه‌وه ده‌لیت: "وه‌خت را‌وه‌خت، ده‌بوا‌یه به‌پیتی فه‌رمان، په‌رئا‌ویژه‌ی کتیبه‌ دیروکییه‌کانی ئه‌رده‌لان بنووسمه‌وه" (ل: ٤٩). ئه‌مه یانی ئه‌م په‌رتوو‌کانه لانیکه‌م ده‌بی شیوه‌زاری ئه‌رده‌لانی پتیه‌ ده‌یار بی‌ت نه‌ک موکریانی و هه‌ولپیری، ته‌ناته‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌م په‌رتوو‌کانه شتیکی تاکه‌که‌سی ئامیدیش بن. له‌جییه‌که‌ی‌کی‌تر یووسف له‌تاوتویی په‌رتوو‌که‌کاندا ئه‌مه وه‌ک گریمانه ئاراسته‌ ده‌کا: " په‌راویزی ٢: ئاماژه‌یه به‌ناوی "ئامیدی" به‌رینووسی فارسی له‌بنه‌وه‌ی هه‌ندی نووسین و لاپه‌ره له‌باتی ئیمزا، "امدی" نووسراوه، بۆیه ده‌کرێ "ئامه‌دی" بی‌ت، ته‌نانه‌ت ده‌کرێ "امدی" ییش بی‌ت به‌مانای هات و فه‌رداریی، گه‌رچی کلّای "ئه‌لف‌ی" نه‌نووسیوه. هه‌روه‌ها شاری ئامیدی له‌زمانی فارسیدا تا ئیسته‌ش به‌عمادیه و له‌زمانی عه‌ره‌بیدا به‌العمادیه ناسراوه. هه‌مووی ئه‌مانه ده‌لێن گومان له‌سه‌ر ئه‌و ناوه‌هیه، به‌لام به‌پیتی ئه‌وه‌ی له‌چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا به‌داوود ئامیدی و خه‌ت‌خۆش ناسراوه‌ منیش هه‌ر ئه‌و ناوه‌م ده‌کار هیناوه." (ل: ١٤٨). (شاری ئامیدی) له‌پاریژگای ده‌هۆکه و ئه‌گه‌ر نووسه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه بی‌ت سه‌رنجی خوینه‌ر، یان (گریمانه‌ی) خوینه‌ر بۆ زاراوه‌ی ده‌هۆکیش راکیشیت به‌پیتی زاراوه‌ی به‌کار هاتوو له‌په‌رتوو‌که‌کاندا، دیسانه‌وه هه‌چ ئاماژه‌یه‌ک ناییننه‌وه. ئه‌گه‌ر نووسه‌ر له‌ناو کتیبه‌که‌یدا ئاماژه‌یه به‌وه کردبایه، ئه‌م ده‌قانه هه‌ر یه‌که له‌شوینک و به‌ده‌ست که‌سیکه‌وه نووسراون لانیکه‌م له‌ئاست زاراوه‌ی په‌رتوو‌که‌که‌ کیشه‌یه‌ک نه‌بوو، به‌لام به‌هه‌چ روو ئاماژه‌یه‌ک بوونی نییه.

له جیگهیهدا ده‌لێت: "له بیژانهوه‌دا به سه‌ر شتی دانسقه‌دا که‌وتم؛ هه‌ست ده‌که‌م دوو نووسراوه‌ هه‌یه؛ به دوو خه‌تی جوئی و به دوو شیوه‌ ده‌رپرینی جوئی؛ به‌کیان بۆ والی و به‌ فه‌رمانی میرمۆنشی و به‌کیان بۆ دلی خۆی یان نازانم بۆ راستی. جارێ سهر ده‌رناهیتم. "ئهم په‌ره‌گرافه‌ ده‌سپرمه‌وه" (J:44). وه‌ک له‌م پاراگرافه‌دا دیاره‌ یووسف له‌وه دُنیا نییه‌ دوو شیوه‌ ده‌رپرین هه‌یه و پاراگرافه‌که‌ ده‌سپرته‌وه. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ی خۆینه‌ر وای دانئین ئهم رسته‌یه‌ له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه‌ ئاماژه‌یه‌کی نه‌یئیه‌ بۆ شیوازی زمانی جیاوازی په‌رتووکه‌کان، دیسانه‌که‌ هه‌له‌که‌ی چاره‌ ناگریت، چون نه‌ته‌نیا چهند ده‌رپرین به‌لکوو وشه‌گه‌لی جیاواز که‌ هه‌ر کامیان سه‌ر به‌ زاراوه‌یه‌کی کوردین، به‌ ده‌ستنووسه‌کانه‌وه‌ دیاره‌. ئه‌وه‌ی من لێره‌دا مه‌به‌ستمه‌، نه‌ته‌نیا شیوه‌ی ده‌رپرین، به‌لکوو "زاراوه‌"ی به‌کار هاتوو له‌ ده‌ستنووسه‌کان دایه‌. ئهم ئالۆزییه‌ ته‌نیا لێره‌ کۆتایی نایه‌ت. له‌په‌ر دا و بێهه‌یج فه‌زاسازییه‌ک له‌ لاپه‌ره‌ی (96-99) به‌شیک له‌ په‌رتووکه‌که‌ له‌ زمانی ژنه‌وه‌ ده‌گپه‌رپه‌ته‌وه‌ و له‌ لۆژیکی ده‌ستنووسه‌کانی ئامیدی لاده‌دا. بیژه‌ری ئه‌و به‌شه‌-بسمی- له‌گه‌ل که‌سیک- وای دانئین ئامیدی- قسه‌ ده‌کا و سه‌ربورده‌ی خۆی بۆ ده‌گپه‌رپه‌ته‌وه‌. چ نووسه‌ر، له‌ قه‌لبی گپه‌ره‌وه‌دا و چ یووسف وه‌ک کاراکتیر، بچووکتین ئاماژه‌ به‌ جیاوازی ئهم به‌شه‌ ناکه‌ن که‌ له‌ لۆژیکی ده‌ستنووسه‌کان لایداوه‌ و ریک وه‌ک ئه‌وه‌به‌ (بسمی) رووبه‌رووی ئامیدی قسه‌بکا، فه‌زای ئهم به‌شه‌ هاوشیوه‌ی (رووداوێکی فیلمی)یه‌ نه‌ک (رووداوی نووسینی رۆمان)یان باشتره‌ بلین: وه‌ک خۆینده‌وه‌ی ده‌ستنووس ناچیت به‌لکوو وه‌ک رووداوێک ده‌چیت که‌ له‌ رووبه‌روودا ده‌یبینین :

"[...][رۆژێکیان په‌تی په‌تی نا، نیوه‌رووتی کردبوومه‌وه، دایکم به‌ سه‌ردا هات. به‌شه‌له‌ژاوییه‌وه‌ نه‌راندی: «ئهم کچه‌تیوه‌ هه‌یجی له‌ من ناچی!». پالێکی پتیه‌نام: «ده‌ برۆ تۆش له‌ دایکه‌ لۆتی چه‌قۆکه‌ت ده‌چی!» دایکم ئه‌منی راپسکاند و قریشکاندی: «قه‌حه‌چی، باش گوێ رادپه‌ره‌ جاردينی توخنی بکه‌ویت و ده‌ستی

بۆ به‌ی به لا ئیلا‌هه ئیله‌للا ده‌تکوژم.» ده‌ستی برد، مه‌مکم هاتبوو نه‌هاتبوو، تاز‌ه نجینم دانا‌بوو. (98:ل)

ته‌نانه‌ت له‌م چه‌ند دپ‌ره‌دا هه‌له‌ی به‌رچا‌وی زما‌نی تپ‌دا‌یه. "قه‌حه‌چی، باش گو‌ی رادپ‌ره‌ جا‌ردین‌ی تو‌خنی بکه‌ویت و ده‌ستی بۆ به‌ی به لا ئیلا‌هه ئیله‌للا ده‌تکوژم." وش‌ه‌ی "جا‌ردین‌ی" له‌ زما‌نی کور‌دی‌دا بۆ راب‌ردوو به‌کار دپ‌ت، ئە‌م وش‌ه‌یه‌ له‌ زارا‌وه‌ی مو‌کر‌یان‌یدا- رهن‌گه‌ له‌ شو‌ین‌ی دیکه‌ش- هه‌یه. به‌لام له‌ رسته‌ی نووس‌ه‌ردا بۆ دا‌هاتوو به‌کار هاتوو‌ه. "باش گو‌ی رادپ‌ره‌ جا‌ردین‌ی تو‌خنی بکه‌ویت"، دروست‌ی ئە‌م رسته‌یه‌ ده‌بی‌ته: "باش گو‌ی رادپ‌ره‌ جا‌ری‌کی دی‌یان جا‌ری‌کی‌تر] تو‌خنی بکه‌ویت". ئە‌م وش‌ه‌یه‌ له‌ چه‌ند دپ‌ر خوار‌تر به‌ دروست‌ی به‌کار دپ‌ت: "یه‌که‌م جا‌ر نه‌مب‌ینی؛ جا‌ردین‌ی له‌ به‌ر بارش‌تا کزۆ‌لکه‌ی ک‌رد‌بوو،" (98:ل)

تا له‌ کۆ‌تاب‌ی کتیب‌ه‌که‌ نزیک ده‌بین‌ه‌وه، شپ‌وه‌را‌وی‌ژی په‌رتوو‌که‌کان به‌ زما‌نی سه‌رده‌م نزیک‌تر ده‌بی‌ته‌وه و جیا‌وازی‌یه‌کی ب‌نه‌ره‌تیب‌ان له‌گه‌ل شپ‌وا‌زی پ‌ش‌وو هه‌یه. نووس‌ه‌ر ده‌یتوان‌ی ئە‌م کیش‌ه‌یه‌ به‌ میتا‌لپ‌سی‌سی ر‌یوا‌یی چاره‌سه‌ر ب‌کات، وا‌ته‌ نووس‌ه‌ر به‌ج‌ینگ‌ه‌ی نووس‌ین‌ی رۆ‌مان‌یک به‌ میدی‌ۆمی ر‌یالیستی کلاسیک، له‌ شپ‌وا‌زی نووس‌ین‌ی پۆ‌ست‌مۆ‌د‌رن که‌لک وه‌ر‌ب‌گر‌یت و به‌ میتا‌لپ‌سی‌سی ر‌یوا‌یی، دوو دا‌نه‌ ئاست‌ی گپ‌ران‌ه‌وه‌ تیکه‌ل ب‌کات، له‌کاتی تیکه‌ل‌کرد‌نی دوو‌ئاست‌ی گپ‌ران‌ه‌وه‌دا، شپ‌وه‌گپ‌ران‌ه‌وه‌کان چ له‌ ئاست‌ی به‌کاره‌ینانی را‌وی‌ژ و چ فه‌زا‌سازی و چ باب‌ه‌تی گپ‌ران‌ه‌وه‌ له‌یه‌ک نزیک ده‌بن‌ه‌وه. میتا‌لپ‌سی‌سی ر‌یوا‌یی، به‌ شپ‌وه‌ی به‌ر‌ب‌لا‌و له‌ رۆ‌مان‌ی پۆ‌ست‌مۆ‌د‌رن‌یستیدا به‌کار دپ‌ت. لپ‌ره‌دا ئە‌گه‌ری ئە‌م هه‌له‌یه‌ش بۆ نووس‌ه‌ری (ئه‌لف/یا) زه‌ق ده‌بی‌ته‌وه‌ که‌ میدی‌ۆمی گپ‌ران‌ه‌وه‌ی باب‌ه‌تی رۆ‌مان‌ی به‌باش‌ی ره‌چاو نه‌کرد‌وه. هه‌لب‌ژارد‌نی میدی‌ۆم، ق‌الب، شپ‌وه‌گپ‌ران‌ه‌وه‌، که‌ره‌سته‌کان‌ی ر‌یوا‌یه‌ت، باب‌ه‌ت‌یک‌ی ئە‌سته‌م بۆ نووس‌ین‌ی چپ‌رۆ‌که‌، وا‌ته‌ من‌ی نووس‌ه‌ر بۆ‌م نب‌یه‌ هه‌ر باب‌ه‌ت‌یک به‌هه‌ر چه‌شنه‌ ر‌وان‌ین و میدی‌ۆم‌یک ب‌گپ‌رمه‌وه. من‌ وای بۆ ده‌چم به‌شی زۆ‌ری ئە‌م گر‌فتانه‌ی (ئه‌لف/یا) به‌ نووس‌ین‌ی

پۆست‌مۆدێرنیستی چاره ده‌کران، به‌تایبه‌ت بۆ میژوو و شپوه‌زاراوه‌یه‌ک که وێده‌چیت هیچ ده‌قیکی به‌لگه‌ییمان له‌بهر ده‌ست نه‌بێ. لێره‌دا که به‌لگه‌ی میژوویی که‌مه، نووسه‌ر زیاتر له‌ هه‌ر شتیک پێویستی به‌ "داهینانی خه‌یاڵیه"، ئەم داهینانه به‌ میدیۆمه‌کانی‌تری رۆمان به‌ سانایی ده‌کری‌ت. وه‌ختیک ئەم پێویستییه‌ زه‌رووره‌تی هه‌یه، بۆ ده‌بێ من رۆمانتیک به‌ چه‌شنی کلاسیک بنووسم و ئەو گشته ده‌ستی خۆم له‌ کارکردی خه‌یاڵدا به‌ستمه‌وه؟! هه‌له‌ی نووسه‌ری (ئه‌لف/یا) له‌ هه‌لبژاردنی نیوان بابته‌ی رۆمان و میدیۆمی گیرانه‌وه، به‌ باشی له‌م گرفته‌دا زه‌ق ده‌بیته‌وه.

وقمان شیوازی نووسینی ئه‌لف/یا، شیوازیکی ریالیستی کلاسیکه. لێره‌دا ئەمه به‌م مانایه‌یه نووسه‌ر ده‌بێ ته‌واوکۆ خه‌جتی له‌سه‌ر راویژی به‌کارهاتوو-که به‌وته‌یه‌ک هی دووسه‌د ساڵ به‌ر له‌ ئیستایه- کردبایه. بێ‌گومان هه‌ر نووسه‌ریک بۆی هه‌یه له‌ پانتای خیاالی خۆیدا جیهانیکی‌تر بخولقی‌ت و لۆژیکی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بیت. به‌لام وختیک له‌سه‌ر شیوازی ریالیستی کلاسیک به‌ره‌م‌میک ده‌نووسری‌ت ئەوه ده‌بێ لۆژیکه‌که‌شی په‌چاو بکری‌ت. نووسه‌ری (ئه‌لف/یا) ده‌یتوانی وه‌ک نووسه‌ره پۆست‌مۆدێرنیسته‌کان له‌ ته‌مه‌یده‌کانی میتافیکشن بۆ نووسینی ئەم به‌ره‌مه‌ که‌لک وه‌رگری‌ت و به‌م جو‌ره‌ی که "حه‌زی لێیه" میژوو به‌رسازه‌ بکات-لێره‌دا هیچ ئەوه‌ی کیشه‌یه‌ک روونادا، به‌لکوو له‌ کۆی گشتی رۆماندا به‌ خوێنه‌ریش ده‌لیت ئەم چیرۆکه ده‌ستکرده، ئەمه لۆژیکی چیرۆکی پۆست‌مۆدێرنیستییه. به‌لام گرفتی (ئه‌لف/یا) له‌مه‌ دایه، له‌سه‌ر رێبازی ریالیستی کلاسیک نووسراوه و چاویشی له‌م لۆژیکه داپۆشیوه. زۆربه‌ی نووسه‌رانی سه‌رده‌می کلاسیک-نه‌ک گشتیان- به‌ شیوازی ریالیستی نووسویانه و ئەوه‌نده‌ ری‌ک و بێ‌هه‌له‌ میژوو و کۆمه‌لگایان شی کردۆته‌وه که زۆر جار ده‌قی رۆمانه‌کانیان وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی چاوی‌ده‌کری‌ت. یان ته‌نانه‌ت نووسه‌رانی مۆدێرنیستی کاتیک به‌شپوه‌ی ریالیستی به‌ره‌مه‌یان نووسیوه¹²، ئەم لۆژیکه‌یان په‌چاوکردوه و ئاگاهیه‌یه‌کی ته‌واویان

به‌سه‌ر شپۆزای ده‌رپرین، هه‌لسووکه‌وت، شپۆه‌گپرانه‌وه و رووداوه‌کانه‌وه هه‌بووه. میلان کۆندپرا له کتیبی (هونه‌ری رۆمان)دا ده‌لێت: «یه‌کێک له خاڵه پپۆسته‌کانی هه‌ر رۆماننووسیک، ئاگاداری ته‌واو به‌سه‌ر ئه‌و شته‌یه‌ی وه‌ ده‌یگپرێته‌وه». ئه‌مه‌ جارێکی‌تر پیمان ده‌لێت رۆمان-به‌تایبه‌ت رۆمانیکی میژووپی- ته‌نیا و ته‌نیا کاری ته‌کنیک نییه‌ به‌لکوو پپۆهنه‌ی راسته‌وخۆی هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ژیان و توێژینه‌وه و خوێندنه‌وه و ئه‌زمونه‌کانی نووسه‌ر.

❖ نه‌گونجانی شپۆه‌گپرانه‌وه‌کان:

هه‌ر کاراکتیریکی، به‌پێی که‌سییه‌تی، که‌ش و هه‌وا، پینگه‌ی گپرانه‌وه‌یی و راویژ، شپۆه‌گپرانه‌وه‌ی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه‌. ئه‌م شپۆه‌گپرانه‌وه‌ پیناسه‌ی "گوتاری گپرانه‌وه"یه. شپۆه‌گپرانه‌وه-جیا له‌ ناستی وشه‌ و راویژ- شپۆزای (ناوه‌ندی‌کردنه‌وه)، (بابه‌تی گپرانه‌وه)، (شپۆزای نواندنه‌وه) و (پینگه‌ی گپرانه‌وه) له‌خۆ ده‌گرێت. په‌چاونه‌کردنی وه‌ها چه‌مکیک له‌ گپرانه‌وه‌دا، نیشانه‌ی لاوازیی نووسه‌ر له‌ ناست نووسینی رۆمانه‌. ئه‌گه‌ر سه‌رنجی رۆمانی (گابۆر)-سه‌یدقادر هیدایه‌تی- بده‌ن، ده‌بینن، ئه‌گه‌رچی له‌ زۆربه‌ی لاپه‌ره‌کانیدا ناوی که‌سایه‌تییه‌کان بۆ خوێنه‌ر دیار نییه‌ به‌لام هه‌ر کام له‌ گپره‌وه/کاراکتیره‌کان چه‌شنی گپرانه‌وه‌ی تایبه‌تیان هه‌یه‌. یان له‌ رۆمانی (خۆرنامه)-سه‌دیق په‌سوولی- هه‌ر به‌شه‌ی له‌لایه‌ن که‌سایه‌تییه‌ک ده‌گپردرێته‌وه و شپۆه‌ی گپرانه‌وه‌ی گشتیان پیکه‌وه‌ جیاوازه‌. جیاوازی نیوان شپۆه‌گپرانه‌وه‌ یه‌کێک له‌ هیماکانی به‌رسازه‌کردنی گوتاره‌. به‌رسازه‌کردنی گوتار رینگه‌خۆشکه‌ری چه‌ندگوتاری¹³ (polyphony) ناو رۆمانه‌. به‌واتایه‌، وه‌ختیک رۆماننووس شپۆه‌گپرانه‌وه‌ی جیاواز به‌کار دێنیت و هه‌ر کام له‌ کاراکتیره‌کانی جیهان به‌ چه‌شنی جیاواز به‌رسازه‌ده‌که‌ن و، له‌ قالی گوتاریکی جیاواز و تایبه‌ت قسه‌ و هه‌لسووکه‌وت ده‌نوێنن، ئه‌وه‌ (چه‌ندگوتاری) له‌ رۆماندا رووده‌دات. دیاره

سازدانی چه‌ندگوتاری و شیوه‌گپړانه‌ی جیاواز، له‌گه‌ل که‌سایه‌تی، که‌ش و هه‌وا، پیښگی گپړانه‌وه، د‌الغه‌کانی که‌سایه‌تی، شیوازه‌کانی ناوه‌ندی‌کردنه‌وه و راوړیز له پیټوه‌ندی راسته‌وخو دایه.

له‌کتیپی ئه‌لف/یا-دا، ئه‌م جیاوازییې بوونی نییې. داوود ئامپدی-که‌نزیک به دووسه‌د‌سال- پیش یووسف ژیاوه، له‌گه‌ل یووسف، یه‌ک شیوه‌گپړانه‌وه‌یان هه‌یه. ته‌نیا جیاوازی ئه‌م دوو که‌سایه‌تی/گپړه‌ویه له‌ئاستی وشه و به‌کاره‌یتنایی رسته‌کان دایه-که‌ساویلکه‌ترین چه‌شنی جیاوازی گپړانه‌وه‌یه. هه‌ر وه‌ک ئاماژه‌مان دا چه‌ند پاژی سه‌ره‌کی بو ئه‌م به‌رسازه‌کردنه‌ ده‌بیت له‌لایه‌ن نووسه‌روه‌ه ره‌چاو بکړیت.

چه‌ند نمونه له‌شیوه‌گپړانه‌وه‌ی یووسف:

"ویستم بلیم کاری من نییې. نه‌مگوت".(ل:٦). "گوتم مه‌رجم هه‌یه. نه‌مگوت".(ل:٧). "بئ‌ئوه‌ی بزائم چه‌مه‌رگیکی تیدا حه‌شار دراوه، گوتم: «من خوّم نیوه‌مردووم، ده‌بئ ئه‌مه‌ زیندووم بکاته‌وه.» نه‌مگوت"(ل:٨). "له‌به‌ر دوو‌کانه‌کی خویدا، نا، له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کانی ناو بازار، گوتبووی "دلّم".(ل:١٣). "وه‌ک هیلکه‌ی نه‌وروژی مائی که‌مه‌لیقه. نا، ده‌تکوت بی‌شکه و ده‌سترازه‌ی کۆچه‌ریبانه".(ل:٢٤). "نزیک‌تر مانایه‌کی ئیرۆتیکیشی هه‌یه. ناسین، نا ناسینیش ناییت"(ل:٥٥). "ده‌نگیکی پیاوانه، نا کورانه"(ل:٧٥). "ئهمه‌یان ئه‌و رۆژه‌یه هاتمه‌ ده‌ر، دوا‌ی مانگ و نیویک؛ نا، چلوچوار رۆژ"(ل:٧٩). "ویستم بلیم حافز، توّ حولولیت. نه‌مگوت"(ل:٨٦). "له‌بناگوئی‌ه‌وه بو لامی خال نا، خه‌تیک دروست ده‌بیت و ده‌روات".(ل:١١٥). "هه‌ر لامل نا، سه‌ر و ملی خوراند"(ل:١٢١). "داوود خوئی نا، تارماییه له‌خوئی ئاراسته‌ده‌کات. باسی ده‌روونیاتی نا، باسی ئه‌و تارماییه‌ ده‌کات".(ل:١٢٣). "ئه‌لف"یک نا، هه‌موو وشه‌کان له‌ته‌رایی چاومدا ده‌له‌رینه‌وه".(ل:١٣٦). "گوتم ئه‌وه کاری من نییې:

بۆ پاره کردوووه. نهمگوت" (ل:١٦٨). "ده‌لێی تاقه‌تی چاو ترووکاندی نییه. زه‌ق، نا، ورد ده‌روانیت" (ل:١٦٩).

چه‌ند نموونه له شیوه‌گیرانه‌وه‌ی ئامیدی:

"توخودا مه‌که شیخ. نازانم گوتم یان نهمگوت. به‌رم‌نادا." (ل:٤١). "ئه‌وا ئه‌پورۆش له بیجمی گراویدا به‌ سه‌ر مندا داباری، نا ناباری، له‌ هه‌ناومدا چه‌قهره و بالای کرد و گوررا" (ل:٧٠). "وه‌ک ئه‌م ئه‌به‌نووسه. نا وه‌ک ئه‌م به‌ نازه‌وه نه‌ ساویاو و نه‌ سوورپاوم؛" (ل:٧٠) "گوتی ژن هه‌یه‌ لۆکه‌یه، لۆکه‌ نا، وپه‌ی لۆکه‌یه." (ل:٧٣). "گوتم وه‌ک تو و داکت. نهمگوت" (ل:٧٣). "دوو جووتن؟ دوو دانه‌ی هه‌شتا ته‌ر، په‌شی په‌ش، نا نا دووانیان شینن، شینی شین." (ل:٨٢). "ده‌تگوت وه‌سمه‌ی کیشاوه. نه‌یکیشابوو." (ل:٨٦). "سوور و نیوسوور. شیلای. نا سه‌مای ده‌کرد؛ دیلانیک له‌گه‌ڵ خۆیدا." (ل:٨٨). "بۆ قایل‌کردنی گوتبووی با قورئان و یاسینی مردمان بخوینیت. نه‌مخویند." (ل:٩٧). "لێی بووم به‌ تاقه‌ فه‌قن، نا مه‌لای بێ‌مزگه‌وت و خۆم کرده‌ به‌رده‌ستی مه‌لایه‌کی له‌ نوێژسه‌به‌ینان‌وه‌ره‌ز." (ل:١٠٧). "دڵ‌ویژیی نا، دڵ‌نووسیه‌ک بوو که‌ قه‌ت نه‌ده‌خویندراپه‌وه." (ل:١١٣).

ئه‌م شیوه‌گیرانه‌وه، جیا له‌ دوو گیره‌وه‌ی/کاراکتیری ئامیدی و یوسف، له‌ گیره‌وه‌کانی‌تریشدا به‌دی ده‌کریت:

نموونه‌ی شیوه‌گیرانه‌وه‌ی دووه‌م که‌سی تاک:

"هه‌ر که‌ ده‌رگای داخست بوو وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو چووینته‌ دنیا‌یه‌کی تازه‌وه؛ نا، دنیا‌یه‌ک که‌ له‌ مێژه‌ نه‌یدیوه، یان لانیکه‌م سالی جارێک دیبیتتی" (ل:١٥٦). "ویستی بلی: «په‌نگه‌ هه‌ردوو‌یان یه‌ک که‌س بیت.» نه‌یگوت. پێشتر نووسیبوو." (ل:١٥٩).

یان له زاری نه‌واری ناو واکمه‌نه‌که، له لاپه‌ره‌ی ۱۵۷۵ ده‌لێت: «ئه‌م‌رۆ له‌گه‌ڵ خوشکی، نا ژنه‌که‌یدا چوووه‌ دهر. ده‌بێ له‌ دهر‌فه‌تیکدا بچمه‌ ماله‌وه.»

له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۵۸۲، له‌ زاری له‌یلای خێزانییه‌وه‌ ده‌لێت: « له‌ دووسه‌د سێ‌سه‌د ساڵ پێشتر‌دا، نا چ په‌نجا ساڵ». ئه‌م رسته‌یه‌ درووسته‌ له‌ فیلته‌ری رپوایی یووسف‌وه‌ ده‌گێرد‌رێت‌ه‌وه‌ به‌لام له‌ دوو که‌وانه‌ی « دا نووسراوه، به‌م مانایه‌یه‌ ریک وته‌ی له‌یلایه‌ و یووسف‌ هیچ ده‌ستیکه‌ی له‌ گۆرینیدا نه‌بووه. ئه‌گه‌ر یووسف‌ ده‌ستی له‌ گۆرینیدا بوایه، نه‌ده‌بوو له‌ «دا بنووسرێت.

جیا له‌ هه‌له‌ی زه‌قی شیوه‌گێرانه‌وه‌، شیوازی فه‌زاسازی، راویژ، ناوه‌ندی‌کردنه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت دهر‌پرینی وشه‌کانی ئایسان و له‌یلا زۆر له‌ یه‌ک نزیکه‌ و له‌ ئاست که‌سایه‌تی ئه‌م دوو له‌حنه‌ جیا نه‌کراونه‌وه‌. سه‌یری لاپه‌ره‌کانی ۱۶-۱۷-ئیمه‌یلی له‌یلا- و لاپه‌ره‌کانی ۱۴۸ تا ۱۵۲- نامه‌ی ئایسان- بکه‌ن. له‌ هه‌ردووکیاندا یه‌ک شیوه‌ دهر‌پرین هه‌یه، هه‌یچ ماکی که‌سایه‌تی جیاوازی تێدا به‌دی ناکرێت. ئه‌گه‌ر له‌یلا به‌رده‌وام پرسیار ده‌کا، ئایسانیش هه‌ر وایه. ئه‌گه‌ر له‌یلا بازبازین به‌سه‌ر بابه‌ته‌کاندا ده‌کا ئایسانیش هه‌ر وایه‌ و، هه‌ر دووک به‌ردوام (من) و (تۆ) ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر بێتوو پاژه‌کانی ئه‌م دوو نامه‌یه‌ تیکه‌ڵ بکه‌ین، دیار نییه‌ کامه‌ هی ئایسانه‌ کامه‌ هی له‌یلایه‌.

جیا‌نه‌کردنه‌وه‌ی شیوه‌گێرانه‌وه‌کان، زالبوونی زه‌هنیه‌تی نووسه‌ر به‌سه‌ر کۆی رۆمان به‌رجه‌سته‌ ده‌کاته‌وه‌، ئه‌م خاله‌ دژایه‌تی بنه‌رته‌ی له‌گه‌ڵ ماهیه‌تی نووسینی رۆمان هه‌یه. به‌وته‌ی میخایل باختین، رۆمان ته‌نیا له‌ ناو مێشکه‌ دیمۆکراتیکه‌کاندا بیچم ده‌گرێت و زه‌ینی تاک‌جه‌مسه‌ر توانای خۆلقاندنی گوتاره‌ جیاوازه‌کانی نییه. ئه‌م رسته‌یه‌ به‌م مانایه‌یه‌، نووسه‌ر به‌هیچ شیوه‌یه‌ک مافی ئه‌وه‌ی نییه‌ روانگه‌ی خۆی، -یان روانگه‌ی کاراکتێر، یان گێره‌وه‌- به‌سه‌ر فه‌زای گشتی رۆماندا به‌سه‌پنێت. وه‌ها شیواژیک جیا له‌ ناته‌واوی کاراکتێرسازی، خودی فه‌لسه‌فه‌ی سه‌ره‌کی رۆمانیش ده‌باته‌ ژێر پرسیاره‌وه‌.

رۆمان ئه‌زمونه تاکه کهسییه‌کان و روانگه جیاوازه‌کان شه‌مهند ده‌کا، نه‌ک روانگه و شیوه‌یه‌ک له دیتن. لێره‌دا ته‌واو ئاساییه شیوه‌گیرانه‌وه‌ی لیکچوو‌ی (ئه‌لف/یا)، ته‌نانه‌ت جیهان‌بینی کاراکتیره‌کانیش له‌یه‌ک نزیک بکاته‌وه. ئامیدی که دووسه‌د ساڵ به‌ر له یووسف ژیاوه، هه‌ر وه‌ک ئه‌و جیهان ده‌بینیت. هه‌رکیان ژن وه‌ک کالای جنسی سه‌یر ده‌که‌ن و ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له وشه‌ی شاعیرانه‌ بو‌ وه‌سفی ژن که‌لک وه‌رده‌گرن، باسی "ئه‌ندامی ژن" ده‌که‌ن نه‌ک "جیهانی ژن".

یووسف زۆر جار، وه‌ختیک باسی ئایسان ده‌کا پوانینیکی جنسی هه‌یه: "من نه‌مه‌ینابوو، خۆی هاتبوو، رینگه‌یه‌کم نه‌بوو، جوان بوو." (ل:٥٣). "نزیک‌تر مانایه‌کی ئیروۆتیکیشی هه‌یه. ناسین، نا ناسینیش ناییت" (ل:٥٥). "ئایسان! - «جان» - نایس... سسس... په‌نجه‌ی له سه‌ر لێوم... وسسس... له سه‌ر ته‌خته‌که نیوه‌رووت راکشاوین. به‌ گوێیدا ناوی ده‌س‌رکینم." (ل:٧٩). "سمتی پروتی له په‌راسووم تووند ده‌کات، داوه‌تیک بو‌ ئه‌وه‌ی خۆمی پێوه‌ بنوسینم یان ده‌ستی پێدا به‌ینم؟ ده‌نگی نه‌واره‌که ده‌لێت: «زۆر تابلۆ بوو.»" (ل:٩٤). "سه‌رشانی پروتی جوان‌تر له‌وه بوو که دیبووم. شه‌لواره‌که‌ی تا لای رانی هه‌لک‌رابوو، تا ده‌هات کال و کالتر ده‌بوو پێستی." (ل:١١٥).

سه‌یری وه‌سفی ئامیدی له ژن بکه‌ن:

"بووک و کچان، ژنی والی و گزیر و وه‌کیل، ئه‌من تیف‌تیفه‌یان ده‌ده‌م و تاس و لووسیان ده‌که‌م. گوتی ژن هه‌یه لۆکه‌یه، لۆکه‌ نا، و‌ره‌ی لۆکه‌یه. به‌رامه‌ی قژ و پێستیان پیاو، هه‌ر پیاو نا، ژنیش ده‌هری ده‌کات. گوتم وه‌ک تو و داکت. نه‌مگوت. گوتی ژن هه‌یه هورده‌مووی ده‌م‌و‌چاویان پیاوکوژن، گه‌ر تیرۆژ

وه‌به‌ریان بکه‌وێ زی‌پَرن. لێویان له له‌علن، یاقووتن. گوتم وه‌ک تو و داکت. نه‌مگوت." (ل:٧٣).

"پرچی لێ قوته کردبوو بسمێ. ده‌تگوت وه‌سمه‌ی کیشاوه، نه‌یکیشابوو. باسک و بالی لێ هه‌لکردبوو. جووت چمکی کراسه مه‌رحمه‌ ئاودامانه‌که‌ی لێک گری‌دابوو، به‌ جووت کلیلێ سنجاقان لێکی هه‌لپیکابوون. له‌ سه‌روو پراپی پوو‌زیه‌وه‌ تا بنه‌ ئه‌ژنۆی وه‌ده‌ر که‌وتبوو، سپی و تیرگۆشت." (ل:٨٦).

"ده‌رپێ و کراسه‌که‌ی قیچیک زیاتر هه‌لکرد. کۆله‌ گیزمه‌ی له‌ پێ توو‌ر دا و ئاوێکی کرد به‌ به‌رپیدا و چوو‌ه ناو ته‌شته‌ ترێ و پێ شیلای؛ سوو‌ر و نیوسوو‌ر. شیلای. نا سه‌مای ده‌کرد؛ دیلانێک له‌گه‌ل خۆیدا. شتی وام نه‌دیوو. دلم له‌ ته‌ک له‌ره‌له‌ره‌ی به‌ژنیدا ده‌له‌ریه‌وه‌. پێ و پوو‌زی، ده‌تگوت قه‌له‌م‌قامیشی سپیه‌ له‌ مه‌ره‌که‌بی ئه‌زخه‌وانیی تری‌دا." (ل:٨٨).

"په‌نجه‌ی هینا به‌ سه‌ر گلاری‌کدا، هینای به‌ سه‌ر لیومدا: «با ئه‌م تو‌پژه‌ سپیه‌ی... با نه‌روا.» ده‌س‌ۆکه‌ی له‌ سر قژی خرابوو‌ه سه‌ر شانی: «له‌و ته‌شته‌ دارینه‌دا ده‌شیلیم.» دایکی چوو‌ه ژوو‌ره‌وه‌، ئیدی به‌ سه‌ر ته‌ ده‌دا. «تا نه‌رم‌نه‌رم ده‌پلێشینه‌وه‌...» زۆربه‌ییم بیستوو‌ه. گوتنه‌وه‌ی هیندی شت خۆشه‌، وه‌ک مه‌رکه‌ب‌گرتنه‌وه‌، قه‌له‌م‌دادان، سو‌رمه‌کو‌تان، تری‌خستن. «به‌ پێیان، لێ ده‌بان‌شۆم.» به‌ی هاتی. گوتم: «بۆ کیژی تازه‌هه‌لتۆقیو با‌شتره.» نه‌ده‌بوا‌یه‌ بلیم. «نیمانه!» (ل:١٠١).

ئهم شیوه‌روانینه‌ جنسیه‌ به‌ژن، ته‌نانه‌ت له‌کاتیدا له‌ یه‌کیک له‌ ده‌ست‌نوسه‌کاندا ژن خه‌ریکی گیرانه‌وه‌یه‌ بوونی هه‌یه‌:

"ئه‌نگوستی پیدا ده‌هینا، ده‌یگوشی. لا پروومه‌تی خۆی و منی پیکه‌وه‌ ده‌نووساند. لیوم قایم‌قایم هه‌لده‌پیکا و هیمان ده‌له‌رزیه‌وه‌. لاقی راده‌کیشام؛

وه‌ک برپشکه‌ی سه‌ر ساج هه‌لده‌ق‌رچام و ده‌له‌رزام. گایه‌ک به‌به‌ره‌ده‌ستی له سم‌ت و رانی ده‌سه‌روان‌دم و ده‌یگوت بۆ له‌ من ناچیت." (ل: ۹۷)

"رۆژیکیان په‌تی په‌تی نا، نیوه‌پرووتی کردبوومه‌وه. دایکم به‌سه‌ردا هات. به‌شله‌ژاوییه‌وه نه‌ران‌دی: «ئهم کچه‌تیوه هیچی له‌ من ناچی!». پالیک‌ی پیوه‌نام: «ده‌ برۆ تۆش له‌ دایکه‌ لۆتی چه‌قۆکه‌ت ده‌چی!» دایکم ئه‌منی راپسکان‌د و ق‌ریشکان‌دی: «قه‌حه‌چی، باش گوێ رادپیره‌ جار‌دینێ توخنی بکه‌ویت و ده‌ستی بۆ به‌ی به‌ لا ئیلا‌هه ئیله‌للا ده‌تکوژم.» ده‌ستی برد، مه‌م‌کم هات‌بوو نه‌هات‌بوو، تازه‌ نجین‌م دانا‌بوو." (ل: ۹۸).

به‌هیچ شپوه‌یه‌ک نامه‌ه‌وێت حوکمیکی ئه‌خلاق‌ی ده‌رکه‌م و بلیم ئه‌م ر‌وانیه‌ به‌ ژن چ زیان و خه‌ساریکی هه‌یه-ئه‌وه‌ باسیکی‌تره‌ و بۆ په‌خنه‌ی پیکه‌اته‌یی رۆمان ناشیت- به‌لکوو جه‌ختی من له‌سه‌ر "شپوه‌روانین" و "شپوه‌گپرانه‌وه" له‌ رۆمان دایه. وه‌ختیک دوو که‌سایه‌تی-ئه‌ویش به‌ دووسه‌د ساڵ مه‌ودا- هه‌م شپوه‌گپرانه‌وه و هه‌م جیهان‌بینیان هاوشپوه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ی باس له‌ لاوازی نووسه‌ر بکه‌ین هیچی‌تر ناوتریت. ویده‌چیت نووسه‌ری (ئه‌لف/یا) ته‌نیا بیر‌ی له‌ (وشه) و (شپ‌وازی رسته‌به‌ندی) کاراکتیری ئامیدی کرد‌بیتته‌وه، نه‌ک پیکه‌اته و چه‌شنی سازکردنی کاراکتیر و پیوه‌ندی ئه‌وان به‌ کۆی رۆمانه‌وه. ئه‌م کیشه‌یه‌ تا بنه‌ره‌ت له‌گه‌ل لۆژیکی رۆمان دژایه‌تی هه‌یه و له‌ که‌موکۆپ‌یه به‌رچاوه‌کانی (ئه‌لف/یا) به‌ ئه‌ژمار دیت.

له‌ کۆتاییدا، به‌ پینی تاوتوویی پیکه‌اته و که‌ره‌سته‌کانی گپرانه‌وه‌یی رۆمانی (ئه‌لف/یا)، به‌م ده‌ره‌نجامه‌ ده‌گه‌ین ده‌قی (ئه‌لف/یا) زۆر لاوازه و زۆربه‌ی ماکه‌کانی رۆمان‌نووسی ره‌چاو نه‌کردوه. جیا له‌م هه‌لانه‌ی له‌ کۆی وتاره‌که‌مدا باس‌م کرد، ئاماژه‌ به‌ هه‌ندیک لاوازی‌تر ده‌که‌م، که‌ له‌ راستیدا به‌هۆی درێژی وتاره‌که‌، خۆم له‌ تاوتووییان ده‌پارێزم. له‌وانه‌ ده‌توانین ئاماژه‌ به‌ لاوازی له‌ کاراکتیرسازیدا، نه‌بوونی رووداوی سه‌ره‌کی له‌ گه‌ل‌له‌ی گشتیدا، بوونی پاژی

بـنـ کارکرد-به‌تایبەت له نامە‌ی ئایسان بۆ یوسف که له‌ودا باسی فیلمیک دەکا-، نه‌بوونی پتوه‌ندی پیکهاته‌یی له نێوان هه‌ق‌ایه‌ته‌کانی هه‌ر فه‌سلێک له‌گه‌ڵ ناوه‌رۆکی فه‌سه‌له‌که و، نه‌بوونی لۆژیکیک‌ی تایبەت بۆ دانانی سێ‌ئه‌ستیره‌.

❖ په‌راویزه‌کان:

1. به‌کارهێنانی ده‌سته‌واژه‌ی (رۆمانی مۆدێرن) به‌جیگه‌ی (رۆمانی مۆدێرنیستی) له ناو هه‌ندیک له بیرمەندان و رهنه‌گرانی ئه‌ده‌بیدا کێشه‌ی هه‌یه. ئەم تاقمه له‌سه‌ر ئەو باوه‌ڕه‌ن رۆمان له زانی خۆیدا به‌ره‌مه‌ی جیهانی مۆدێرنه، بۆیه گشت رۆمانه‌کان-چون له سه‌رده‌می مۆدێرندا نووسراون- مۆدێرن، که‌واته ده‌بـ بۆ جیاکردنه‌وه‌ی شت‌واژه‌کان و شت‌په‌روانینه‌کان به‌جیگه‌ی رۆمانی مۆدێرن له ده‌سته‌واژه‌ی (رۆمانی مۆدێرنیستی) که‌لک وه‌ربگرین. منیش به‌پێی ئەم باوه‌ڕه‌ هه‌ر له‌م ده‌سته‌واژه‌ که‌لکم وه‌رگرتوه‌.

2. ئاماژه‌ی له‌ناو دوو [ ] دا، زیادکراوی منه.

3. نموونه‌ی له‌م چه‌شنه [...] له‌لایه‌ن منه‌وه زیاد کراوه و به‌مانای سه‌رینه‌وه‌ی به‌شیک له‌ وتە‌ی سه‌رچاوه‌کانه که به‌ پتویستم نه‌زانیه‌و ئاماژه‌ی پیکه‌م.

4. ئاماژه‌کانی (ل:....) له ده‌قی رۆمانی ئه‌لف/با، نووسینی ره‌زا عه‌لی‌پوور، چاپی مانگ، وه‌رگیراوه‌.

5. په‌نگه‌ لێره‌دا ئەو پرسپاره‌ بێته‌ ئاراوه که رۆمانی (گه‌ران به‌دوای زه‌مه‌نی له ده‌ستچووی مارسیل پرۆست، له‌م چه‌شنه‌ گه‌رانه‌وه‌یه‌ی تێدابه‌ بۆ رابردوو، ئایا ئه‌ویش ده‌بێته‌ رۆمانی کلاسیک؟. و‌لامی ئەم پرسپاره‌ نه‌خێره‌. رۆمانی پرۆست کێشه‌ و دالغه‌کانی له‌ بازه‌ی چه‌مکی (زه‌مه‌ن)دا ده‌سوورێنه‌وه، بۆیه گشت چه‌شنه‌کانی "بیره‌وه‌ری" و "گه‌رانه‌وه" ئەزموون ده‌کا. له‌ راستیدا پرۆست له‌م بواره‌دا په‌کیک له‌ شاکارترین رۆمانه‌کانی خولقاندوه‌.

6. بۆ درێژه‌ی ئەم باسه‌ پرۆانه‌ وتاری (به‌ره‌و کۆنسیپتی پۆست‌مۆدێرنیزم) نووسینی: ئیهاب حه‌سه‌ن، هه‌روه‌ها کتیبی: (روش در روش) نووسینی: دوکتۆر ئەحمه‌د محمه‌دپوور.

7. بۆ درێژه‌ی ئەم باسه‌ پرۆانه‌ سێ وتاری سووزان سانتاگ به‌ ناوی: (دژی شروقه)، (سه‌بارته‌ به‌ شت‌واز) و (یادداشته‌کانی که‌مپ). ئەم سێ وتاره‌ له‌ وه‌رگیرانی فارسی کتیبی: (علیه‌ تفسیر، سووزان سانتاگ، ترجمه: مجید اخگر. نشر: بیدگل)دا ده‌ست ده‌که‌ون.

8. ئەم ده‌سته‌واژه‌یه‌ له‌ لایه‌ن برایان مه‌که‌ه‌ال به‌ کورته‌پتوه‌ندی (short circuit)، له‌ لایه‌ن ژیرار ژبیت به‌ میتالپسیس (metalepsis) و، له‌لای هافستیدتر به‌ (strange loop) ناسراوه‌. باشت‌ترین و سه‌رکه‌وتووترین رۆمانی کوردی که ئەم ته‌مه‌یده‌ی به‌کارهێناوه: رۆمانی (ب‌النده‌کانی ده‌م با) نووسینی عه‌تا نه‌هاییه‌.

9. پۆست‌مۆدێرنیسته‌کان له‌سه‌ر ئەو باوه‌ڕه‌ن تیکرای ره‌وايه‌ته‌کانی جیهان-له‌ زانسته‌وه‌ بگره‌ تا ده‌گاته‌ میژوو- ده‌ستکردن، ئەوه‌ی که له‌ جیهاندا بوونی هه‌یه، نه‌ک هه‌قیقه‌تیک‌ی گشتی، به‌لکوو ورده‌حه‌قیقه‌ته‌کانن. هه‌ر بۆیه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی رۆمان‌نووسانی کلاسیک و مۆدێرنیستی له‌ چیرۆکه‌کانیاندا ئاکاریک ده‌نێنن که به‌ خۆینه‌ر بلێن ئەم چیرۆکه‌ وه‌ک گشت ره‌وايه‌ته‌کانی‌تر

ده‌ستکرده و نایبته له‌گه‌ل جیهانی چپروک و کاراکتیره‌کانی تیکه‌ل بیت. بۆ ئەم باسه‌ بروانه و تارێ (ئه‌ده‌بیاتی داستانی پۆست‌مۆدێرنیزم) نووسینی (لیری مه‌ک کافرێ) و وتاری (کاراکتیره‌سازی له‌ گپړانه‌وه‌ی پۆست‌مۆدێرن‌دا) نووسینی (تووماس داھیرتی).

¹⁰ ئەم چه‌شنه‌ له‌ کاراکتیره‌ به‌ هاتنه‌ ئارای ئەندیشه‌ی مۆدێرنیستییه‌وه‌ به‌دی هات، به‌لام به‌و مانایه‌ نییه‌ له‌ رۆمانی کلاسیکدا بوونی نییه‌، به‌لکوو له‌ چپروکی مۆدێرنیستیدا پانتایه‌کی به‌ربلوتر و جوړبه‌جوژتری هه‌یه‌.

¹¹ بۆ جیاوازی روانگه‌کانی خۆیندنه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ جیهانی کافکا، سه‌یری جیاواز خۆیندنه‌وه‌ی ناگامپێن له‌ کافکا له‌هه‌مبهر خۆیندنه‌وه‌ی ئادۆرڤۆ یان خۆیندنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئیگزیزستانسیالیزم و جیاوازی گشت ئەمانه‌ له‌گه‌ل خۆیندنه‌وه‌ی کۆندێرا بکه‌ن. هه‌ر به‌ک له‌وانه‌ روانگه‌یه‌کیان به‌ کافکا هه‌یه‌ که‌ زۆرجار دژ به‌یه‌کن.

¹² ریموند ویلیامز له‌ وتاری (ریالیزم و رۆمانی هاوچه‌رخ)دا باس له‌ دوو چه‌شنه‌ ریالیزم ده‌کا. یه‌کیان ریالیزمیک که‌ جه‌ختی له‌سه‌ر کۆمه‌لگایه‌ -وه‌ک رۆمانی کلاسیک- و ئەوه‌ی تریان ریالیزمیک که‌ جه‌ختی له‌سه‌ر تاکه‌، وه‌ک رۆمانی مۆدێرنیستی. بۆ ئەم باسه‌ بروانه‌ کتیبی: نظریه‌های رمان. ترجمه: حسین پاینده. مقاله‌ی: ژالیسم و رمان معاصر. ریموند ویلیامز.

¹³ . وشه‌ی (Polyphony) هه‌ندیک جار له‌لایه‌ن نووسه‌رانی کورده‌وه‌ به‌ (چه‌نده‌نگی) وه‌رگپێردراوه‌توه‌. (چه‌نده‌نگی) بۆ پۆلی‌فۆنی وه‌ختیک به‌کار دێت که‌ ئاماژه‌ به‌ مۆسیقا بکه‌ین، نه‌ک به‌ رۆمان. زاواوه‌ی پۆلی‌فۆنی له‌ روانگه‌ی باختینه‌وه‌ به‌مانای (چه‌ندگوتاری)-چند گفتمانی-یه‌. بروانه‌ کتیبی: (پرسش‌های بوطیقای داستایفسکی)، میخاییل باختین. ترجمه: سعید صلح‌جو.

❖ سه‌رچاوه‌کان:

- کلدمن، لوسین(۱۳۶۹)، نقد تکوینی، ترجمه: محمدمتقی غیاثی. تهران: انتشارات بزرگمهر.
- دیچز، دیوید و استلوردی، جان(۱۳۸۹)، در کتاب: نظریه‌های رمان. ترجمه: حسین پاینده. صص ۱۱۳-۱۰۷. چاپ دوم. تهران: انتشارات نیلوفر.
- کتل، آرنلد(۱۳۸۹) در کتاب: نظریه‌های رمان. ترجمه: حسین پاینده. ۱۱۵-۱۲۲. چاپ دوم. تهران: انتشارات نیلوفر.
- مَسَس، جسی(۱۳۸۹) در کتاب: نظریه‌های رمان. ترجمه: حسین پاینده، صص ۲۳۸-۲۰۱. چاپ دوم. تهران: انتشارات نیلوفر.
- وو، پاتریشیا(۱۳۹۰)، فراداستان، ترجمه: شهریار وقفی‌پور. تهران: نشر چشمه.
- یک، جان(۱۳۹۴)، شیوه‌ی تحلیل رمان، ترجمه: احمد صدراتی. چاپ چهارم. تهران: نشر مرکز.

- ژوو، ونسان(۱۳۹۴)، بو‌طیقای رمان، ترجمه: نصرت حجازی.تهران: انتشارات علمی-فرهنگی
- ایگلتن، تری(۱۳۹۴)، چ‌گونه ادبیات بخوانیم، ترجمه: مشیت علایی. چاپ سوم. تهران: نشر لاهیتا.
- بارت، جان(۱۳۹۷)، در کتاب: ادبیات پ‌سامدرن، تدوین و ترجمه: پیام یزدانجو. صص: ۱۴۵-۱۲۳. چاپ ششم. تهران: نشر مرکز.
- کریمی، فرزاد(۱۳۹۷)، تحلیل سوژه در ادبیات داستانی پ‌سامدرن ایران. تهران: نشر روزنه
- موران، برنا(۱۳۹۹)، نظریه‌های ادبیات و نقد، ترجمه: ناصر داوران. چاپ سوم.تهران: انتشارات نگاه.

■ هاوریمان بن له مالی کتیبی کوردی:

■ Telegram: <https://t.me/kurdishbookhouse>